

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 35 • NUMMER 5 • MEI 2009

Avontuur in de Hoge Venen

Voorjaar in de Keukenhof

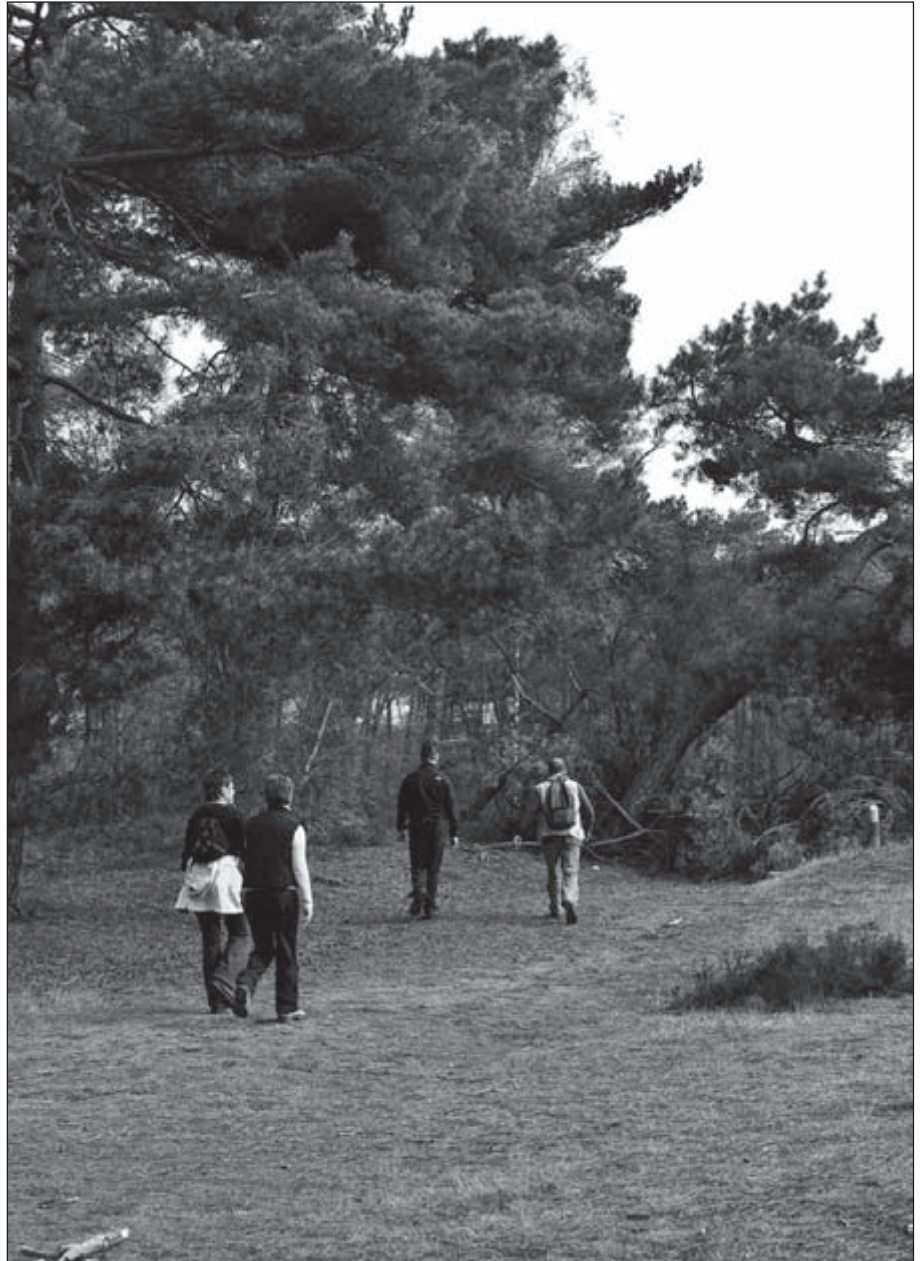
Veel OLAT-leden onderscheiden

De laatste winterserietocht

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te
Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en
NFV (IVV)

ADRESSTICKER

*De Paastocht in Asten trof
het dit jaar erg met het weer,
zeker als men bedenkt dat
er vorig jaar om die tijd nog
sneeuw lag. Veel wandelaars
genoten van het mooie en
afwisselende parkoers.*

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens,
Maria Stortelder en Ad van Asten (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie, archivering)
Angélique van Deursen (webmaster: website@olat.nl)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie blad: Mirjam Kies
Advertenties & coördinatie website olat.nl:
Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand
Scheidingsstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

Ledenadministratie & abonnementen
Jet vd Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
De Regent 286, 5611 HW, Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Verzending
Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Druk
Ton Niëns, Weert

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook onze website: www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 2009 - 5

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Paastocht Asten	4-5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
Vooruitblik Clubreis <i>Mirjam Kies</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	7
Speurtocht in de Ardennen <i>Annie Beekmans</i>	8-9
Clubreis met hindernissen <i>Ad van Asten</i>	10-12
LPS: clubkampioenschap, stand & agenda <i>Ad van Asten</i>	13
LPS: agenda & uitslagen <i>Hans de Vries</i>	14-15
Tocht door de bollenstreek <i>Henri Floor</i>	16-17
Bijzonder gewoon! <i>José Schimmel</i>	17
Erespeld 40-jarig lidmaatschap Frans Peters <i>Mirjam Kies</i>	18
Persoonlijkheden & Prikbord <i>Mirjam Kies</i>	19-21
Vooruitblik Rooise Avondvierdaagse <i>Betsie van Mil</i>	20
'Operatie Graaf van Hornepad' voltooid <i>Theo Beelen</i>	22-23
Theo Beelen geriddderd <i>Mirjam Kies</i>	23
Steentje bijdragen is 'geweldig' <i>Mirjam Kies</i>	24
Fotoreportage OLAT-evenementen <i>Noud Wijn</i>	25
Wandelverslag St. Michielsgestel <i>Ad van Asten</i>	26-27
Hallo Wandelaars! De laatste winterseries <i>Inge Mol-van Egmond</i>	27

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur. Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling
De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Secretaris

Gerrit van Baal
Louise de Colignystraat 14,
5616 ER Eindhoven
06 44 58 86 65
gerritvanbaal@hetnet.nl

Bestuurslid

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 53 77 75
toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 44 04
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Vice-voorzitter

Boetje Huliselan
Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Kees van Vesseem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvesseem@tiscali.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman (voorzitter), Piet van der Ree (secretaris)
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Winterserie

Ad Verbakel (parakoersen)
Piet van Buul, 06 29378256 en Willem Schoonhen,
06 48783069 (verzorging)
Fonny van Buul (startbureau)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator)
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat)
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Berselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040 2263198
Mieke van Boxel, 0411 622188
Kees van Iersel, 0411 621706
Truus Kusters, 0478 541276

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek & verkoop wandelgidsen

Hetty van Wijk-Verberne, 040 2812060
Janet van Gennip, 040 2415802

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06 29378256
Willem Schoonhen, 06 48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

Bij aanvang van ons maandelijks tafelgesprek memoreert Joop met voldoening twee bijzondere gebeurtenissen. Allereerst is dat de benoeming van Theo Tromp tot Lid van Verdienste van de KNBLO-NL. Dat Theo deze titel ruimschoots heeft verdiend, blijkt wel uit de lijst van aanbevelingen die deze eervolle titel vergezelt. Behalve OLAT hebben diverse andere organisaties zijn benoeming van harte ondersteund. Theo, namens de hele OLAT, proficiat.

Wij konden het zelf bijna niet geloven, zegt Joop even later. De feestelijkheden van ons 40-jarig bestaan zijn amper verstomd, of er is iemand opgespoord die zich de nestor van onze vereniging mag noemen. Frans Peters in Sint-Oedenrode toonde zich net zo verrast als het bestuur zelf, dat een beetje bedeesd bij hem op de stoep stond. Want 40 jaar lid van OLAT, daarbij hoort een cadeautje voor Frans en bloemen voor Maria. De – nog niet bestaande – speld kregen we niet zo vlug voor elkaar, zegt Joop, maar die houdt ons 'oudste' lid tegoed. Frans, namens OLAT, van harte.

Weer terug bij alledag mijmeren we even door over de KNBLO-regiovergadering. Het is allemaal nog nieuw, dus hoe het uitpakt moeten we afwachten. Maar de intentie is acceptabel. De organisatie steunt nu op twee pijlers: een wetgevende en een uitvoerende macht om het deftig te zeggen. Op wetgevend niveau wordt besloten door 60 gedelegeerden, waarvan de helft bestaat uit afgevaardigden uit de tien regio's; 15 zetels zijn voor individueel gedelegeerden en nog eens 15 zetels voor aan de wandelbond gerelateerde organisaties.

Het ziet er op het eerste oog democratisch uit – zegt Joop – maar de verdeling naar regiogrootte zint mij nog niet helemaal. De kleintjes hebben namelijk evenveel gedelegeerden als de grotere regio's en dat zou wel eens remmend kunnen werken.

Terug bij onszelf: daar kunnen we optimistisch zijn. Wat betreft personele bezetting zijn de meeste van onze kernactiviteiten voor de toekomst gewaarborgd; er wordt in ieder geval in de goede richting gedacht, en dat geeft vertrouwen. De startplaatsen voor 2010 zijn al vastgesteld; naar geschikte horeca-locaties wordt nog gekeken. Ook Sint-Oedenrode staat weer genoemd als startplaats. Misschien mag dat wel weer een jaarlijkse traditie worden.

Wij weten het Internationaal Weekend in Weert op 23-24 mei in goede handen, en wensen iedereen daarbij veel succes. De Avond4daagse in Sint-Oedenrode bereikt op 2 juni haar eerste lustrum. Wij wensen ook daar de organisatie en deelnemers veel wandelplezier.

Tot slot: dat de Kempische wandeldagen in aantocht zijn, weten ze nu ook in Geldrop. Toen Joop en Mia daar aangifte kwamen doen op het gemeentehuis, werden ze bijna omver gereden door het meetwielletje van Ad en Hein, die het parkoers aan het opmeten waren. Dus: om te wandelen moet je bij OLAT zijn.

-AvA-

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande	040 - 2263198	pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel	0411 - 622188	acvanboxtel@home.nl
Kees van Iersel	0411 - 621706	kees.van.iersel@home.nl
Truus Kusters	0478 - 541276	h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
19 mei	Strabrechtse Heideroute	't Jagershuis, 0492-331396 Hogeweg 2, 5715 AR Lierop/Someren
02 jun	Logtse Heide	De Gerrit Hoeve, 0411-673189 Kollenburgsebaan 11a, 5062 TH Oisterwijk
16 jun	Engelenmeer	Rest. Paleis Den Bosch, 073-6233300 L. da Vinciplein 6-8, 5223 DR Den Bosch
30 jun	Weertertocht	De Tourist, 0495-563111 Maaseikerweg 280, 6006 SH Weert
14 jul	Het groen van Woensel	Café La gare du sud, 040-2950057 Stationsplein 22, 5611 AC Eindhoven
28 jul	Toterfout/Oeienbos	Dinee Café de Kempen, 040-2052191 Het Groen 14, 5511 AE Knegsel
11 aug	Verborgten Vallei	Stationsrestaurant, 043-3212253 Stationsplein 27, 6221 BT Maastricht
25 aug	Kampina route	Eetcafé De Michel, 0411-623185 Haarendijk 4, 5076 TM Haaren

ROOISE WANDELINGEN

Seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km.

Iedereen krijgt een routebeschrijving en kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
12 mei	De Beckart
19 mei	't Riethof
26 mei	Oud Rooy
2 t/m 5 juni	ROOISE AVOND4DAAGSE
09 juni	De Beckart
16 juni	Riethof
23 juni	Oud Rooy
30 juni	Vresselse Hut
7 juli	Den Toel
14 juli	De Beckart
21 juli	't Riethof
28 juli	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Betsie van Mil	0413 - 475454
Marinus van Roosmalen	0413 - 475467

CLUBREIZEN 2009

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereen clubreizen naar de de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd.

Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA

27 juni	GR 126	Anseremme-Houyet	26-18 km
29 aug	GR 5	Saive-Banneux	23-20 km
26/27 sept	GR 57	zaterdag: Basbellain-Clervaux	17 km
	GR 57	zondag: Goebelsmühle-Diekirch	21 km
<i>LET OP: Inschrijven voor deze weekendreis kan t/m 31 mei; Het weekend gaat alleen door bij voldoende deelname</i>			
24 okt	GR 128	Zouteleeuw-Hoepertingen	24-17 km

Inschrijfgeld: leden niet-leden

dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar **giro 706801**, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen** vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen: Tijden:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!

Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursie-verzekering afgesloten.

Info & inschrijfadres:

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

ROOISE AVOND4DAAGSE

Van dinsdag 2 t/m vrijdag 5 juni vindt in Sint-Oedenrode weer de Rooise Avondwandvierdaagse plaats, met keuze tussen drie afstanden: 5, 10 en 15 km. Kinderen die de 5 km lopen kunnen meedoen aan de puzzelzoektocht.

Nieuw dit jaar is de Rolstoelroute van ca. 6 km. Deze route is ook opengesteld voor wandelwagens, rollators en scootmobielen. Elke avond wordt gestart vanuit een ander (kerk)dorp. De aftrap vindt plaats in Boskant; de feestelijke intocht op vrijdag in hartje Sint-Oedenrode.

STARTPLAATSEN:

Di 2 juni	Boskant , café Het Riethof Pastoor Teurlingsstraat 30
Wo 3 juni	Nijnsel , zaal De Beckart Oude Lieshoutseweg 7
Do 4 juni	Olland , café D'n Toel Pastoor Smitsstraat 4
Vr 5 juni	St. Oedenrode , Oud Rooy & Dommeltje Markt 13 & 15

Starttijden:

van 18.00 tot 19.00 uur

Startbureau:

geopend vanaf 17.30 uur

Afstanden:

5-10-15 km

INSCHRIJFGELD:

In de voorverkoop:

tot 1 juni bij de VVV,
Kerkstraat 20, Sint-Oedenrode
€ 4.00 voor 4 dagen,
inclusief herinnerings-medaille

Aan het startbureau:

€ 5.00 voor 4 dagen,
inclusief een herinnerings-medaille
€ 4,50 voor OLAT-leden,
op vertoon van hun lidmaatschapskaart
€ 1,50 voor een dagkaart

Voor de duwers van de rolstoelen is de tocht gratis.

De prijzen zijn inclusief verzorging onderweg.

Nadere inlichtingen:

Marinus van Roosmalen	0413-475467
Betsie van Mil:	0413-475454

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MEI:	25 Josse Zentveld	Zevenbergen	5 Paul Scholte	Eindhoven
16 Ton Wijkman	25 Connie Raymakers - Volaart	Oss	5 Annie Keuzenkamp - v. Beurden	Sint-Oedenrode
16 Klaas Bakker	26 Ad Ketelaars	Sint-Oedenrode	5 Frans Mandos	Waalre
16 Gemma Delisse - Munsters	26 Anna Vos	Cuijk	6 Peter te Hennepe	Rheden
16 Rianne Couwenberg	26 Dagmar Vos	's-Hertogenbosch	6 Ad Martens	Rijsbergen
17 Riet Emans - Hendriks	27 Beppy Jamry	Oirschot	7 Joke van der Sanden	Boxtel
17 Marc van Dijk	27 Marianne van Heereveld	Geldrop	7 Tinie Snoeijen	Heeze
19 Annie van Langen - vd Ven	27 Corry Assink - van Remunt	Helvoirt	7 Angeline van de Ven - vd Berg	Schijndel
19 Marcelino Sobczak	27 Frans Smits	Linne	7 Marietje Billekens	Geldrop
20 Wim van Roosmalen	27 Ad van Dijk	Nuenen	7 Dennis van Reeden	Dronten
20 Riekje van de Ven	28 Annemiek Karels	Best	8 Toon Beekmans	Beek en Donk
21 Henk Kuiper	28 Annie Bogert	Hapert	8 Sandra ter Horst - van Holstein	Son
21 Margriet Strouken	28 Gerrit de Gier	Broek In Waterland	8 Dirk Donders	Geldrop
21 Tonnij Sloos - Biemans	28 Jan Vissers	Veghel	8 Fien de Vries	Geldrop
21 Coby Visser	29 Johan van Oorschot	Sint-Oedenrode	9 Gerard van Heugten	Asten
21 Joop Smies	29 Ria van Rijsewijk	Helvoirt	9 Dirk Maassen van den Brink	Leiden
22 Boetje Huliselan	29 Jackeline Oomen	Nuenen	9 Wies Kilsdonk	Eindhoven
22 Toos Kohlen - Meeuws	29 Francien Swarts	Veghel	10 Hans van der Sanden	Boxtel
22 Piet Bressers	29 John Schepens	Oirschot	10 Henri Floor	Driebergen
23 Ruben Wolffensperger	30 Gerry van de Westelaken	Schijndel	10 Marga Meulendijks	Uden
23 Bernadette Terra - Smits	31 Mariëtte van Ampting	Rosmalen	11 Tjeu Looijmans	Heeze
23 Tinus Donkers	31 Harry van Woerkum	Eersel	11 Regina Martens	Etten-Leur
23 Jo Titulaer	31 Bertha van Gemert - de Greef	Geldrop	11 Willem Schoonhen	Eindhoven
24 Paula Hendriks	JUNI:		11 Wim van de Wittenboer	Eindhoven
24 Jac. Duizer	1 Johanna van de Sande	Sint-Oedenrode	12 Cor Jansen	Borculo
25 Cees Punselie	2 Ger Klösters	's-Hertogenbosch	12 Tonnie Soetens - vd Heuvel	Veldhoven
25 Franny v.d. Ree	3 Wil Wagemakers	Eindhoven	12 Carry Ombelet	Landgraaf
25 Ingrid van Boxtel	3 Mieke van Buul	Eindhoven	13 Jacques Smits	Son
	3 Peter van Buul	Eindhoven	13 Janet van Gennip	Eindhoven
	4 Nelly van Beek	Sevenum	14 Ineke van der Linden	Sint-Oedenrode
	5 Willy Timmermans	Veghel	14 Richard Klein Bennink	Zutphen
			15 Mies van Hoof	Sint-Oedenrode
			15 Phily Titulaer	Nunhem

VOORUITLIJK CLUBREIS 27 JUNI

Veel en heftig klimmen op GR 126 tussen Anseremme en Houyet

Het kan geen kwaad om op 27 juni stevig schoeisel aan te trekken en goede wandelstokken mee te nemen, want tussen Anseremme en Houyet zal er veel en heftig worden geklimmen (en dus ook gedaald). Niet voor niets draagt de autoweg N95 onder Anseremme de naam 'Chaussee des Alpinistes'.

De beklimming naar de beroemde witte rotsen van Frey zetten de toon voor de rest van de dag, want niet alleen op dit eerste stukje langs de Maas komen we steile rotspartijen tegen, ook langs zijrivier de Lesse waarlangs de GR 126 ons de verdere dag regelmatig zal voeren. De bij kayakers populaire Lesse heeft zich diep ingevreten in het kalkgesteente. Hier en daar rijzen de rotsen vrijwel loodrecht uit de rivier omhoog.

Tegenover de aanmerkelijke inspanning die men zich op deze clubreis moet getroosten, staat echter ook heel veel moois. Na de adembenemende uitzichten langs de Maas komt het pad achtereenvolgens langs het kasteel van Walzin dat hoog boven de Lesse uittorent. En weer iets verder wordt het nationale park van Furfooz doorkruist, een gebied met vele ondergrondse wa-

tertjes en grotten. We zijn dan al de Lesse overgestoken en wel via een oude spoorbrug.

Het laatste traject naar Houyet gaat door een prachtig bosgebied. Uitkijken is hier wel de boodschap met al die rotsblokken en boomwortels, die soms verraderlijk glad kunnen zijn. Op sommige plekken zijn trapjes en laddertjes aangebracht om de hoogteverschillen te overbruggen. Maar laat dat vooral niemand weerhouden om mee te gaan op een van de mooiste wandeltrajecten die de Ardennen rijk zijn!

Praktische informatie over deze tocht staat op pagina 5.

Jet van den Bersselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 - 2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES :

*Dhr. & mevr. Dirk & Rita Dijkhuizen
J. Verleunstraat 2 B, 5684 TT Best
Mevr. Annie Keuzenkamp
Borchmolendijk 48,
5492 AK Sint-Oedenrode*

AANGEMELD ALS LID:

*Dhr. Robert Preston & mevr. Debra Conklin
Dolfijn 5, 5482 XW Schijndel
Dhr. Pieter van Doorn
Spechtstraat 8, 5735 EL Aarle-Rixtel
Mevr. Ineke Peijnenburg
Boschweg 159, 5481 EE Schijndel
Dhr. Eric-Jan van Oorschoot
Zuideindsestraat 39, 4921 XL Made
Mevr. Nel Bruins-de Wit
Deken van Erpstraat 18,
5492 CB Sint-Oedenrode
Dhr. Henk ten Velde
Bremstraat 24, 7244 BL Barchem
Mevr. Anita Pepers
De Bunders 19, 5467 JZ Veghel
Dhr. Harry Timmermans
Ollandseweg 147,
5491 XA Sint Oedenrode
Dhr. Jan Raaijmakers
Capucijnerstraat 79,
5074 PG Biezenmortel
Dhr. Sjef Weijers
Langenhof 58, 5071 TP Udenhout
Dhr. Harry Claassen
Heezenbosch 14, 5591 TA Heeze
Dhr. Ton Coppens
Gestelsestraat 22, 5615 LE Eindhoven*

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Dhr. Stephan Gauer, Olsene (België)

Link naar websites: Onze prestatiewandelaars hebben er op aangedrongen om via onze website een link te leggen naar de snelwandelwebsite die wordt bijgehouden door Gerrit Tigchelaar. Het bestuur heeft dit verzoek overwogen en inmiddels is er een link naar betreffende website gelegd op de pagina voor ons actuele nieuws. Regelmatig bereiken ons verzoeken om websites wederkerig te schakelen. Het bestuur beoordeelt deze verzoeken op inhoud en is erg terughoudend om deze te honoreren. Onze webmaster maakt maandelijks een statistiek van de bezoeken die in betreffende periode aan onze website en geschakelde pagina's worden gebracht. Als blijkt dat er geen belangstelling voor bepaalde links bestaat, zullen deze te zijner tijd worden verwijderd.

Opslagruimte OLAT weer op orde: De prachtige opslagruimte op Zandoerle, waarover wij al een poosje beschikken, werd in de afgelopen tijd zo uitbundig gebruikt dat enige opschoning noodzakelijk werd. Op paaszaterdag heeft een groep vrijwilligers

de zaak weer op orde gebracht en overtollige spullen verwijderd. Via regelmatig toezicht zullen we proberen om deze ruimte geschikt te houden voor overzichtelijk gebruik. Blijkt dat enige gemaakte afspraken niet worden nageleefd, dan zal het bestuur niet nalaten om betreffende personen op hun verantwoordelijkheid te wijzen. Dus bij deze een oproep aan de gebruikers van de hal om onze opslagruimte op orde houden.

Graaf van Hornepad weer uit de steigers: Een team vrijwilligers onder aanvoering van Theo Beelen is eind vorig jaar aan de slag gegaan om het Graaf van Hornepad bij Weert weer toegankelijk te maken. Op verschillende plekken op de route waren door overheden structurele aanpassingen in het terrein doorgevoerd. Waar nodig is gekozen voor een geheel nieuw parkoers, of zijn kleinere stukjes aangepast aan de situatie ter plaatse. Ook de geelblauwe markering met OLAT-logo is of wordt opnieuw geplaatst.

Het Graaf van Hornepad is vanaf nu weer goed te bewandelen aan de hand van de gewijzigde beschrijving en markeringen. Alle wijzigingen kunt u downloaden van onze website, maar zijn binnenkort ook in een bewerkte uitvoering voor een paar euro te koop via onze wandelboetiek.

Vrijwilligersdag 2009: Ook dit jaar zijn wij voornemens om een gezellig samen zijn te organiseren voor die vele medewerkers die door het jaar heen klaar staan om ons te helpen bij het opzetten en uitvoeren van onze activiteiten. Een voorstel en locatie gaan al in een bepaalde richting, maar dat moet nog nader worden uitgewerkt. De dag zelf is al wel vastgesteld. Onze vrijwilligersdag zal plaats vinden op **zaterdag 5 september**. Vrijwilligers krijgen een persoonlijke uitnodiging.

Grote Clubactie: We kennen natuurlijk allemaal de Grote Clubactie, een loterij voor het Nederlandse verenigingsleven. Door het meedoen aan deze actie en de verkoop van betreffende loten wordt ons de kans gegeven om af en toe iets extra te doen voor onze vrijwilligers. Van de loten, die voor € 3,- worden verkocht, komt € 2,40 direct in de clubkas.

De jaarlijkse actie is op 13 april van start gegaan met de registratie van de deelnemende verenigingen. De loten worden aan de man gebracht vanaf 13 september, waarna op 26 november de trekking volgt. De Grote Clubactie voor 2009 is bij deze aanbevolen.

-Ad van Asten-

Annie Beekmans en Cees Jacobs urenlang zoek in de Hoge Venen

Ardennen-wandeltocht eindigt in een speurtocht

Zaterdagochtend 28 maart om zeven uur vertrokken Cees Jacobs, Tonny van Neerven en Annie Beekmans met de bus uit Sint-Oedenrode naar Malmedy in België. Na vijf opstapplaatsen zat de bus bijna vol en reed Frans van de Oever naar het beginpunt in Malmedy.

Meteen nadat we de grens van Nederland België gepasseerd waren werd er, zoals altijd, koffie/thee gedronken en het lekkers dat Annie meegebracht had opgegeten. In Malmedy werd eerst gebruik gemaakt van de wc. Toen begon de eerste klim en de eerste regen- en hagelbui kregen we over ons heen. Tonny zocht in haar rugtas naar haar paraplu en pet. Allebei vergeten. Gelukkig had ze wel een regenjas meegenomen.

Cees hielp haar met de regenjas aandoen. Het is moeilijk om een dunne regenjas in regen en hagel alleen over je heen te krijgen. Twee keer moest Cees Tonny helpen met de jas. Annie droeg dan twee paraplu's, twee wandelstokken en de routebeschrijving. „Wat hebben jullie toch veel werk met mij”, zei Tonny dan.

De derde keer werd de regenjas niet meer aangedaan. De zon kwam door en op enkele regenspatten na bleef het droog. Onderweg naar Malmedy en op de route zagen we resten sneeuw liggen.

Na de eerste klim van wel vierhonderd meter, werd de wandeltocht steeds mooier, vooral langs het riviertje de 'Tros Marets'. Daar werden ook veel foto's gemaakt. Zwaar werd de tocht door de vele boomstronken en het smeltende sneeuwwater. Om niet tot je enkels in de modder te lopen moest je omwegen maken door het bos of van boomwortel naar boomwortel of van graspol naar graspol springen.

Soms zat er modder in de kuilen waar

je tot je heup in kwam zitten. Dat ondervond Tonny en, naar we later bij de soeppost hoorden, nog enkele andere wandelaars. Kletsnat heeft Tonny de tocht volbracht tot aan de soeppost. Daar kreeg ze de schone kleren aan die Annie meegenomen had.

Uitkijktoren

Tonny bleef achter en Cees en Annie liepen de laatste kilometers alleen. Maar dat hadden ze zonder Tonny beter niet kunnen doen, want zij is altijd onze gids op de wandeltochten.

„Het is niet zo ver en het is heel gemakkelijk te vinden. Een kilometertje of drie, vier. Hoogstens vijf kilometer”,

zeiden ze op de soeppost. „Dan moeten we dat wel redden”, zei Cees tegen Annie.

Op de routebeschrijving hadden ze het over een uitkijktoren maar die zagen we niet. Annie bleef maar tegen Cees zeggen, dat we geen uitkijktoren gezien hadden. „Maar we lopen nog goed”, zei Cees. Dat zag Annie ook, want ze zaten nog steeds op de GR 56.

Toen het kwart voor vijf werd en we ruim een uur hadden gelopen, hadden we het rustpunt nog niet gezien. „Ik ga bellen”, zei Annie, „ik weet niet meer waar we zijn.” „Spreek na de piep in en ik bel je zo snel mogelijk terug”, werd er gezegd.

Kwart over vijf was er nog niet terug gebeld. Annie belde weer op. Deze keer werd er opgenomen. Cees heeft zo goed als dat ging uitgelegd waar hij dacht dat wij waren. „Dan zitten jullie goed”, werd er gezegd. „Loop de GR 56 maar door tot een kruising, dan pikken we jullie daar op.”

Ongeveer drie kwartier gelopen; geen kruising. Er moest daar ook een schuilhut zijn: niet dus.

We belden terug en zij wisten niet waar wij waren en wij ook niet. We hadden afgesproken dat we terug zouden lopen naar de schuilhut die we in het begin zagen en dan op het informatiebord kijken en doorgeven waar we waren. Maar er stond geen teken op waar we aan konden zien waar we nu stonden. We wisten alleen de naam van de schuilhut: 'La Béole'.

Geen beltegoed meer

Toen begon een juffrouw te zeggen dat het beltegoed op was. Het thuisfront zei: „Blijf waar je nu bent en we komen je zoeken.” Vanaf dat moment was er geen contact meer mogelijk. Ook zagen we geen auto, mens of dier op de route. Cees had ook een gsm bij zich, maar die vroeg om opgeladen te worden.

Er werd niet meer gebeld. Het werd don-

ker en koud. „We hebben nog brood en drinken”, zei Annie. „En ik heb nog een appel”, zei Cees. „Hadden we nu maar lucifers bij ons, dan kon ik een kampvuur maken”, zei Cees. „Maak een vuur met stenen”, stelde Annie voor. „Dat deden ze vroeger ook.” „We doen onze regenjassen aan”, zei Cees. „Dat is een goed idee”, zei Annie. „Als ze ons niet vinden, blijven we vannacht hier”, opperde Cees. „Dat moet wel”, zei Annie, „want in het donker ga ik niet lopen.”

Raad eens

Daar zaten we dan. „Raad eens hoe laat het is?” vroeg Annie aan Cees. „Negen uur.” „Nee, vijf over half tien. Weet jij hoeveel negens er tussen 1 en 100 zitten?” vroeg Annie. Cees telde en zei: „Elf.” „Nee, dat is niet goed.” „Ik kan niet goed nadenken”, zei Cees. „Je hebt de hele nacht de tijd om na te denken”, zei Annie.

Cees dacht en dacht, maar hij kwam niet verder dan elf. Annie heeft toen maar gezegd hoeveel het er waren. Weten jullie hoeveel negens het zijn?

Toen Annie nog eens vroeg hoe laat het was, was het half elf. „We gaan niet slapen”, zei Cees, „anders krijgen we het te koud.” „Nee”, zei Annie, „we blijven wakker, net als bij de Kennedymars.”

Boswachter

Het was rond elf uur toen Cees zei: „Ik zie licht.” Annie had niets gezien. Zij zat met twee mutsen op haar hoofd en een pet die steeds voor haar gezicht zakte, dus zij zag niets.

Cees liep uit de schuilhut en ging kijken of hij nog meer licht zag. „Er komt een auto aan”, zei Cees, „ze komen ons redden.”

Op de auto zagen we dat het een boswachter was. „Hoe lang zitten jullie

hier al?” vroeg de boswachter in het Duits. „Vanaf een uur of zeven”, zei Cees. Wij pasten ons aan en vertelden in het Duits hoe we daar gekomen waren. Dat onze gsm's leeg waren en dat we het koud hadden. „Jullie zijn heel verstandig geweest dat jullie hier zijn blijven zitten”, zei de boswachter.

We hoorden dat de vrijwilligers van OLAT de politie hadden gebeld en zo

was de boswachter opgeroepen. Die wist waar de schuilhut stond.

De boswachter bracht ons naar het eindpunt 'Centre Nature Botrange'. Daar stonden de politie en de vrijwilligers op ons te wachten. Iedereen was blij dat we gevonden waren. Cees en Annie bedankten de boswachter en de politie. Ze werden door de vrijwilligers mee naar binnen genomen. Daar vertelden ze het hele verhaal nog een keer, en hoe ze daar terecht waren gekomen.

Meegeleefd

Toen werd het thuisfront in Nederland gebeld. Ook Tonny werd gebeld, zij was erg ongerust geweest en vertelde dat de hele bus met ons meegeleefd had. Bedankt!!!!!!

De vrijwilligers waren met vijf personen achtergebleven. Samen reden we terug naar Weert, waar ze ons bij het station hebben afgezet. Toon, de man van Annie, kwam ons daar ophalen en bracht Cees naar Sint-Oedenrode waar zijn auto stond.

Het werd kwart over twee. Toen werd de klok nog verzet vanwege de zomertijd en was het kwart over drie.

Cees en Annie willen iedereen bedanken die er voor zorgde dat wij gevonden werden.

Ze vinden na dit avontuur dat OLAT nog steeds de beste wandelvereniging is, die altijd klaar staat en zorgt dat ze hun schaapjes bij elkaar hebben voordat ze naar huis gaan. Dat hebben wij zaterdag 28 maart 2009 ondervonden en dat zullen we niet gauw vergeten.

Tot een volgende keer bij een of andere OLAT-tocht! En groeten van

-Cees en Annie-

Veel nattigheid en weinig vaste grond onder de voeten

'Bezonken' Venen: clubreis met hindernissen

Ja, ik heb deze eerste clubreis van het seizoen 2009 even laten bezinken voordat ik verhaal aan mijn computer en daarmee aan jullie toevertrouw. Het is deze zaterdagmorgen eigenlijk geen weer om er oprit te trekken, maar daar zitten ze in Rooi niet mee. Als altijd komt de bus mooi op tijd voorrijden. Aan boord bijna allemaal bekend volk, dat de seizoenswisseling goed heeft doorstaan.

Na Eindhoven en de Leenderheide zijn er nog maar een paar gereserveerde plaatsjes over voor mensen die voor Nederweert als opstapplaats kiezen.

We hebben al in ons vorige clubblad kunnen lezen dat onze vertrouwde leidsman Toon enige onwezenlijke weken achter de rug heeft. Vandaag is hij gelukkig toch weer in staat om ons persoonlijk te begroeten en een goede reis toe te wensen. Spontaan wordt

voor Toon een mooi boeketje bloemen tevoorschijn getoverd.

Het blijft maar regenen. Zelfs aan de overkant van de grens tot in Malmedy, waar we vandaag van start zullen gaan, blijft het wolkendek ons genadeloos begieten en het wordt zelfs nog erger. De eerste stop slaan we over en wij zetten meteen koers richting de heuvels die het plaatsje omsluiten. Néponucème staat een beetje treurig naar ons te kijken op zijn voetstuk op de brug over de Warche.

De regen gaat over in natte sneeuw en de weg loopt schuin af naar boven. Halverwege de helling is alle narigheid voorbij en breekt de hemel open. Beneden ligt het stadje en in de verte zien we de sneeuwbus wegtrekken. In korte tijd zijn we zo'n 150 meter gestegen en aanvankelijk denk ik dat mijn amandelen eruit moeten, maar nadat er nog eens 150 meter zijn bijgekomen, denk ik dat dat niet eens voldoende zal zijn.

Surrealist

Er doemt weer een standbeeld op langs de heuvelkam met een toepasselijk opschrift: 'wees toegeeflijk wanneer je ons,

die overal het avontuur opzoeken, vergeelijkt met hen die een voorbeeld van perfectie zijn'. Het zijn woorden van Willem Apollinaire, een Italiaanse surrealist die graag op de Hoge Venen verbleef.

Het betonnen blok staat op 495 meter boven de zeespiegel en we moeten nog naar 700 meter. Op vals plat is er een mooi vergezicht over het dal en in die richting zwenken wij van het stijgende pad af. Een riviertje vergezelt ons een tijdje. Het ligt vol met rotsblokken en we vragen ons af hoe die hier boven op een heuvel terecht zijn gekomen.

Kachelhout

Het eerste modderpaadje dient zich ook aan en het beloofde, mooie bospad is letterlijk aan kachelhout opgegaan. Op die ene kale piek na. En zo struinen we verder op zoek naar een volgende aanwijzing. Aan het einde van wat eens een bos was, hebben ze nog een voormalig laantje intact gelaten; althans de stammen staan er nog.

Maar toch zijn het bijzondere mensen, die padenbouwers in België. Ontdekken ze, zo zonder meer, nog een heuvelkje bovenop die berg waar we net tegenop geklommen zijn. Het is op het randje. Gelukkig heb ik geen tijd om naar beneden te kijken, want er verschijnen

voortdurend 'obstakels' op het smalle, gladde pad en daar kun je maar beter niet over struikelen.

De daling wordt ingezet en dan gaat het snel, tenminste bij de metgezellen.

Ik ben al blij dat het vooruit gaat. En zo komen we na enige tijd weer op het asfalt terecht. Een beetje van de weg af staat een kapel met een groot kruis tegen de muur. Wij gaan eraan voorbij en komen in een bos terecht met van die knusse bospaadjes.

Het skiseizoen zit erop, maar de baanjes naar de lift zijn nog duidelijk zichtbaar. We steken het weiland over en komen in Bevercé en daar wacht de Ferme Libert op ons. Zelfs gasten met een eigen boterham zijn er welkom. Er zitten al een paar mensen uit onze bus aan de koffie. Ferme Libert en Grand Hotel Champs vormen samen een gast-

vrije enclave in deze dunbevolkte uit-
hoek rond de Hoge Venen. Niet alleen
koffie is ons deel, maar dat gaat samen
met een flinke dot slagroom. Wij zijn
niet gebleven.

Chaodrons

Nu begint een avontuur waarvoor de
eerder genoemde Italiaanse Willem
ons al waarschuwde: Tros Marets. Wij
zijn naar hier gekomen omdat de Ven-
nen zo mooi zijn; het avontuur zit in
het verraderlijke dat je niet direct ziet
of vermoedt. De ondergrond.

Hier tref je ook de 'chaodrons' in een
riviertje dat normaal niet meer is dan
een slotje waar je zo overheen springt.
Het dooiwater en de regen hebben daar
voor even verandering in gebracht. De
chaodrons ontstaan door opborrelende
gasbellen die uiteenspatten zodra ze
aan de oppervlakte komen. Normaal is
het water in dit rustige riviertje rood
vanwege het ijzer dat er in zit.

We zoeken een geschikt plekje om aan
de overkant te komen; je kunt je het
al voorstellen: Thieu die me de hand
reikt, Nellie die me nog terughoudt
aan de rugzak en Piet en Anton ieder
aan een kant opdat ik niet omval. Bij
OLAT word je op handen gedragen!

Vlonders

We bereiken nu het echte veengebied
en waarschuwingen waaraan wij zijn
gehouden staan duidelijk op de bor-

den. Het betreft vooral de bescherming
van de planten en voor de zomer het
brandgevaar.

Er is echter nog meer gevaar dat op de
loer ligt. We wandelen inmiddels op
550 meter boven de zeespiegel en er is
geen berg of heuvel meer te bekennen.
Alleen bomen die oprijzen tussen pol-
len veengras, een nauwelijks begaan-
baar pad en die kolkende stroom water
die eigenlijk nergens vandaan komt.
Ja, van boven. Maar dat valt niet direct
op.

Op plekken waar de grond verzakt is,
of te weinig plaats is tussen een boom

en de rivier, hebben ze vlonders aange-
bracht. Soms wel vijftig meter achter-
een.

Aanvankelijk bestaat het slingerende
pad nog uit een duidelijk spoor, maar
van lieverlee verdwijnt dat spoor ook en
zoeken we onze weg tussen de veenpol-
len. Toch is het duidelijk de bedoeling
dat we daar lopen, want de wit-rode
markering is overdadig aanwezig.

Klauteren

Overall liggen nog sneeuwresten en het
dooiwater komt ons van alle kanten
tegenwoord. Soms moeten we flinke stap-
pen maken om over zo'n waterstroom
te komen. We stuiten ook nog op een
ijsschots, dat is even makkelijk om
vooruit te komen. Een eind verder zakt
Nellie spontaan tot aan haar knieën
tussen de pollen.

Het wordt nu spannend. We zijn op
onzelf aangewezen en elk ogenblik
kan een van ons hulp nodig hebben. De
telefoon vindt geen netwerk; trouwens,
hoe krijg je hier een EHBO'er zo snel
ter plaatse?

Dan is er plotseling niets meer, dan
gekapte bomen en we klauteren tus-
sen de takken door naar een lonkende
bosrand. Gelukkig is daar ook de mar-
kering weer.

Het zal hier ergens geweest zijn dat
rond de jaren vijftig in de vorige eeuw
een wiskundeleraar zijn intrek nam in
de 'Cabana du Negus', een oude veen-
woning, en daar als kluizenaar verder
leefde van bessen en van bedelarij bij
toeristen in de omgeving. Ons rivier-
tje, de Tros Maret, kiest intussen een
eigen weg en vloeit dan even later over
in zijn oorsprong. Ook hier weer van
die verdwaalde rotsblokken die uit het

niets schijnen te komen. Maar het zijn
in werkelijkheid kwartsietblokken die
daar in de ijstijd door gletsjers zijn ach-
tergelaten.

De omgeving is inmiddels minder ruig
en we wandelen door brede brand-
gangen over stevige ondergrond. Wij
komen bij de 'zes beuken' die daar ge-
groepeerd staan tussen al die naaldbom-
men en kale berken. Het was een ont-
moetingsplek voor herders uit vroeger
tijd, maar het is duidelijk dat men hier
waarde hecht aan de oude geschiede-
nis.

Jonge aangeplante beuken maken het
mogelijk ook in de toekomst herinne-
ringen aan deze plek in een eenzaam
gebied te bewaren. Als over een paar
jaren de oude beuken het zullen bege-
ven, staat deze jongere aanplant gereed
de geschiedenis verder te verbeelden.

In deze brede brandgangen, ligt nog
heel wat sneeuw. Ergens tussen deze
sneeuwresten nog een eenzaam
sneeuwpoppetje, duidelijk vandaag
gemaakt en een verwijzing naar de hu-
mor achter dit spannende wandelavon-
tuur.

Vanaf links komt er de wit-rode mar-
kering van de GR573 bij. Dit pad zal ons
een tijdje vergezellen over het moeras-
gebied dat we nu gaan betreden. Maar
eerst gunnen we de benen een mo-
mentje rust in een schuilhut. Er staat
een wandelboom met verwijzing naar
verschillende hoogtepunten op de ven-
nen. Wij zijn bij Pont de Bèleu, op het
Fagne de Polleur.

Levend museum

We betreden het kwetsbare gebied via
houten vlonders die ons over de hele

vlakte zullen voeren. Vergezichten
over een eenzaam gebied dat bestaat
uit gras, water en hier en daar een
schrale berk – en daar overheen een
weg van vlonders. Het is als het ware
een levend museum. Evenals in ons ei-
gen land heeft het turfsteken veel na-
tuur voorgoed veranderd. Hier is het
veengebied intact gelaten op hoogste

punt van België, zo'n 700 meter boven de zeespiegel. De grijsgraauwe lucht voorspelt intussen niet veel goeds. Na ongeveer tien minuten wandelen zien we rechts van ons in de verte onze verzorgingspost staan, hemelsbreed nog geen 500 meter, maar in werkelijk wel drie kwartier wandelen. Hier op de venen bestaat geen binnendoor.

Achtereenvolgens komen we ter hoogte van Mont Rigi en een weerstation van de universiteit van Luik. Het weer vertoont op deze hoogte nogal vreemde kuren, zoals de instrumenten regelmatig registreren. Even kunnen we onderweg een keuze maken tussen vlonders en een mooi grindpad. Ik kies voor het pad en het lijkt wel over ik over water loop. De ondergrond beweegt bij iedere stap. Een bijzondere ervaring.

Net als de sneeuwbuï op het hevigst is, kom ik aan bij de soeppost. Lies heeft het heerlijke spul nog mooi op temperatuur. Ik denk dat ik ongeveer als laatste over de meet kom. Naar de finish is nog slechts een paar kilometer, maar ik

besluit toch om met Frans en de anderen met de bus mee te gaan.

Via de weg langs Signal de Botrange bereiken we het bezoekerscentrum, dat ook horeca binnen de muren heeft. De metgezellen voor vandaag zijn wel te voet doorgedaan tot het eindpunt en ze arriveren daar ongeveer gelijktijdig. Op het laatste stukje lag nog een aardig laagje sneeuw.

Vondeling

Nu hoor je ook de belevenissen van de andere wandelaars onderweg. Bijna niemand is ontkomen aan een plotse verzakking in de bodem. Er zijn er bij die zelfs tot aan hun middel verdwenen en elk houvast aangrepen om weer vaste grond onder de voeten te krijgen. Al deze ervaringen te hebben gehoord en meegemaakt, denk ik dat

we voor deze reis op het verkeerde moment op deze plek waren; de ervaring is er echter niet minder om.

Tegen de tijd dat het moment van afscheid nemen is aangebroken, blijkt nog een drietal personen niet op ons verzamelpunt te zijn aangekomen. Telefoontjes zijn op zo'n moment handige dingen: al vlug zijn de vermisten ergens gesignaleerd en wordt er een plan afgesproken.

Jan wordt vrij snel gevonden bij het cafeeetje Mont Rigi, waar hij na een dwaalspoor als 'vondeling' werd afgeleverd. De andere twee en de achterblijvende in het busje beleefden nog een avontuur, dat elders in dit clubblad is beschreven.

-Ad van Asten-

Foto's Piet van Buul

Internationaal Wandelweekend voor alle sportieve wandelaars

Op zaterdag 23 en zondag 24 mei is Weert weer het toneel van ons Internationaal Wandelevenement, met prestatiewandeltochten en wedstrijden. Er wordt gewandeld op een verkeersarm en afwisselend rondedeparkoers van ruim 6 km, dat volledig is verhard. Vanaf zondag 10:50 uur wordt overgeschakeld op een kleine ronde van 1946 m.

Startlokaal: Evenals voorgaande edities is het startlokaal gevestigd in café-zaal Dennenoord, Voorhoeveweg 2, 6006 SV Weert. Douche- en kleedgelegenheden zijn vlakbij, in het Bisschoppelijk College.

Diploma: Alle deelnemers krijgen een diploma met de gerealiseerde tijd c.q. afstand. De 100 Engelse Mijl (161 km) en de 24 uur tellen mee voor de Continental Centurion-titel en de Long Distance Walker. De 50 Engelse Mijl (80,5 km) telt mee voor de Kennedyvriend en de Kennedywalker.

Verzorging: Voor de prestatietochten staat er op geregelde afstand een verzorgingspost met gratis thee, koffie, bouillon, brood, fruit, enz. Verder kunt u zich laten masseren door een gediplomeerde sportmasseur.

Inschrijven: Voorinschrijving kan tot en met 12 mei via de website www.olat.nl, of via het aanmeldingsformulier dat verkrijgbaar is bij de wedstrijdsecretaris, Hans de Vries: 06-20133971.

Na-inschrijving is mogelijk bij het startbureau tot een half uur voor de start van het betreffende onderdeel.

Deelnemers moeten tenminste 16 jaar oud zijn. Gedurende de nacht zijn reflecterende vesten verplicht; eventueel te koop of te huur op het startbureau.

PROGRAMMA

starttijd za 23 mei:	100 EM & 24 uur	12:00 uur
	100 km	18:00 uur
	50 EM	20:00 uur
	50 km	12:00 / 24:00 uur
	24 uren estafette	12:00 uur

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De stand per 20 april

1	Marcelino Sobczak	6970	7	30	Hugo Prinsen	1370	3		Hans de Vries	930	2	
2	Boetje Huliselan	4165	6	31	Theo Klanke	1310	2	43	8	Henny van de Haring	900	3
3	Ton de Jong	3975	7	32	Eric-Jan van Oorschot	1255	3		8	Anja van Kempen	900	3
4	Jan Dinnissen	3100	6	33	Coby Visser	1190	3	45	10	Marie-Paule Vandenebeelee	860	1
5	Wim van Cappelle	2995	7		Riet Emans	1180	3			Frans de Reijcke	860	1
6	Klaas Bakker	2955	6	35	Gerrit van Haandel	1070	2			Frank Marchand	860	2
7	Ernst Westerhoff	2755	5	36	Wim Freriks	1070	2	48		Marco v Heel	825	1
8	1 Hanny Klumpkens	2615	5	37	Ria Bens	1010	3	49		Piet van Buul	805	1
9	Hans Pranger	2605	6	38	Erik Dikken	995	2	50		Bert Bosmans	795	1
10	Wim van Gemert	2320	4	39	Dirk Donders	970	3	51		Rik Weverbergh	745	1
11	Nico van Hassel	2135	5	40	Sjef Koolen	960	3	52	11	Nicole Nacken	720	2
12	Dennis van Reeden	1975	4	41	Roel van der Wijst	960	3			Rini Welten	720	2
13	Martien van Achterberg	1950	3		Mariette v Ampting	940	2	54		Leo Schuurmans	650	2
14	Pieter Boots	1950	5		Rob van Stuivenberg	930	2	55		Peter van den Brink	585	1
	Evert v Ampting	1950	5							Ronald Iliohan	585	2
16	Willy Timmermans	1720	4							Claude Herman	580	1
17	2 Connie Raijmakers	1660	3							Cees Punselie	580	1
	Huib Raijmakers	1660	3							12 Jeannette v Boerdonk	580	1
19	Mart Douven	1655	4							Ad Verbakel	580	1
20	Frits Mennen	1605	3							61 Henri Floor	500	2
21	Jelte van der Zee	1590	4							62 Paul Koks	495	2
22	Servee Derks	1575	2							63 Theo Tromp	410	1
23	Henk Vink	1540	4							64 Wim vd Wittenboer	360	1
24	3 Rinda Scheltens	1540	4							Richard Klein Bennink	360	1
25	Gerrit Arfman	1480	4							Bert Timmermans	360	1
26	Co Tops	1480	4							13 Ingrid Tromp	360	1
27	Cor v/d Heijden	1405	3							Theo Gijzen	360	1
										13 Dagmar Vos	360	1
										13 Monique Barten	360	1
										Dirk Belder	360	1
										Jack Hendriks	360	1
										13 Jo van Heugten	360	1
										Gerrit Legierse	360	1
										Kees Mol	360	1
										13 Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
										Ted Liebrechts	360	1
										Louis Vernie	360	1
										79 Geert van Dijk	350	1
										Hans van Heeswijk	350	1
										Fred Fisser	350	1
										Ton van Dijk	350	1
										18 Jeanne van Roosmalen	350	1
										18 Iris van Limburg	350	1
										85 Frances Rouppe vd Voort	300	1
										20 Mariet Douven	300	1
										20 Maria vd Oetelaar	300	1
										20 Anita Pepers	300	1
										Frans Bouwens	300	1
										Ben Duin	300	1
										91 Onne vd Kraan	275	1
										92 Cees Gutteling	250	1
										23 Coos Verburg	250	1
										94 John van Berkel	200	1
										24 Elly van Berkel	200	1
										96 Ad van Asten	100	1
										25 Lies Wesseling	100	1
										Antoon Asveld	100	1
										99 26 Mirjam Kies	50	1
										100 26 Carry Ombelet	50	1

Weert 2007, Ernst Westerhoff

Agenda clubkampioenschap 2009

Datum	Startplaats	Categorie	Afstanden	Beloning / Bonus
15-16 mei	Hilversum	LAT Kennedymars	80 km	360
20-21 mei	Odoorn	Kennedymars	80 km	360
23-24 mei	Weert	Int. Wandelevenement	100 EM	schema / 500
		OLAT	24 u >144 km	schema / 500
			50 km	schema / 300
			100 km	schema / 400
			50 EM	schema / 360
			24 u 105-144 km	400
30-31 mei	Utrecht	Nachttocht Utrecht - Apeldoorn	75 km	350
30-31 mei	Anna Paulowna	Kennedymars N-H-N	80 km	360
05-06 juni	Steenwijk	Kennedymars & Nachtmars	80 - 60 km	360-250
13-14 juni	Bergen op Zoom	BoZ - Vlissingen	80-75 km	360-350
13 juni	Vlissingen	Mars rond Walcheren	65 km dagtocht	300
19-20 juni	Rijsbergen	Kennedymars Rijsbergen	80 km	360
20 juni	Texel	Rondje om Texel	60 km dagtocht	250
20-21 juni	Gulpen	Nacht van Gulpen	70 km	350 / 100
20-21 juni	A'dam-Noord	A'dam-Leeuwarden	150 km	600
21 juni	Den Oever	Den Oever-Leeuwarden	70 km	275
27 juni	Zanddijk/Veere	Mars Veerse Meer	60 km dagtocht	250
27 juni	Bocholtz	Keiendorptocht	60 km	250
27 juni	Barendrecht	Marijketocht	60 km dagtocht	250
28 juni	Afferden	Bos- en Heidetocht	60 km dagtocht	250

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

DRIEDUBBEL OLAT-SUCCES IN DE NACHT VAN LOON OP ZAND

In de nacht van 18 op 19 april werd in Loon op Zand de Nacht van Loon georganiseerd. Doel van deze wedstrijd is om in 15 uur een zo groot mogelijke afstand af te leggen.

Zowel bij de mannen als bij de vrouwen ging de overwinning naar een OLAT-lid. Marcelino Sobczak won bij de mannen. Hij legde 138,750 km af in een tempo van gemiddeld 9,2 km per uur. De overwinning bij de vrouwen ging verrassend naar ons nieuwe (Belgische) lid Marie-Paule Vandenaabeele. Zij kwam tot 117,500 km wat neerkomt op gemiddeld 7,7 km per uur.

Ook in de estafette had OLAT een aandeel in de overwinning. Die werd namelijk gewonnen door een tweepersoons-team bestaande uit Dennis van Reeden (OLAT) en Victor Mennen (Unitas). Zij legden dezelfde afstand af als Marcelino Sobczak.

In het volgende OLAT Nieuws meer over deze successen en de resultaten van de andere OLAT-deelnemers.

UURWEDSTRIJD RWV IN DORDRECHT

Op zondag 15 maart 2009 hield RWV een uurwedstrijd op de baan. Hieraan deden 21 atleten mee. Omdat de baan in Rotterdam vanwege onderhoudswerkzaamheden niet beschikbaar was, werd nu uitgeweken naar een baan in Dordrecht, Jacques van Bremen (RWV) en Olivier Colette (CABW, België) streden om de overwinning. Het eerste half uur ging de race tussen hen gelijk op. Daarna kon Jacques enige afstand nemen, die hij niet meer uit handen gaf.

OLAT-lid Marcelino Sobczak, uitkomend voor Unitas, bond de strijd aan met Theo Koenis van De LAT om de derde plaats. Die werd in het voordeel van Marcelino beslist.

Dennis van Reeden (OLAT) begon zijn race relatief langzaam en versnelde zich in het tweede gedeelte. Na 3 km lag hij op de tiende positie en hij eindigde tenslotte op een prachtige zesde positie met een mooie afstand van ruim 10 km.

Boven: Marie-Paule & Marcelino samen op het erepodium in Loon op Zand.

Links: Marie-Paule Vandenaabeele stapte de hele tocht samen op met haar partner Frans Derijcke. Beiden zijn sinds kort lid van OLAT.

RWV uurwedstrijd snelwandelen in Dordrecht, 15 maart 2009 (21 deelnemers)

	Naam	Vereniging	Geb.	Afstand
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	12,694 km
2	Olivier Colette	CABW	1988	12,510 km
3	Marcelino Sobczak	Unitas *)	1968	11,284 km
4	Theo Koenis	De LAT	1951	10,999 km
5	Marcel Bunschoten	De LAT	1978	10,531 km
6	Dennis van Reeden	OLAT	1989	10,215 km

*) Ook lid van OLAT

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

datum	plaats	vereniging	informatie
23-24 mei	Weert	OLAT	Internationaal wandelevenement OLAT. Café Dennenoord, Voorhoeveweg 2. Snelwandelwedstrijden & prestatiewandeltochten van 50 km t/m 100 EM en 24 uur. Starttijden: za 12:00 u (100 EM/estafette, 24 uur en 50 km dagtocht); za 18:00 u (100 km); za 20:00 u (50 EM) en zo 24 mei 00:00 u (50 km nachttocht). Nadere info en inschrijven: www.olat.nl of bij Hans de Vries, havries@capgemini.com of 06 - 20133971.
31 mei	Herentals	ACHL	Baanwedstrijd 5000 m. Vorselaarsebaan 60. Start vrouwen 14:00 u, mannen 15:00 u. Info: www.herentals.be of Walter Geuens + 32 14 22 18 06
04 juni	Roosendaal	Thor	Avondwedstrijd op baan 3000 m. Redband Sportpark, Buijstraat. Start 19:00 u. Info: www.thor-roosendaal.nl of Riet de Jongh, 0165 - 532576 of rietdejongh@home.nl
05 juni	Echt	Pepijnloop	1 en 5 km op de weg (ook voor recreatielopers). Start 19:00 u, inschrijven via de website: www.pepijnloop.nl
13 juni	Oosterhout	Scorpio	NK Masters 5 km op baan. Inschrijven vóór 23 mei, via www.nkmasters.atvscorpio.nl of via Jan Snoeren, 0162 - 320128, jan.snoeren@ziggo.nl
11-12 juli	Newmarket	New Astley Club	Britse centurion race (100 mijl) en 24 uren race + wedstrijden over kortere afstanden. Start 15:37 u (!). Info: www.centurions1911.org.uk en inschrijven via Hans de Vries.

DE WIND IN DE RUG BIJ MARATHON AMSTERDAM-HOORN VAN DE LAT

Op 28 maart 2009 organiseerde De LAT de wandelmarathon Amsterdam-Hoorn. Afhankelijk van het tempo dat wordt gelopen, ontvangt de deelnemer een gouden, zilveren of bronzen onderscheiding. Dit jaar begon de wedstrijd met veel regen, maar na anderhalf uur was het op en werd het perfect wandelweer. Het grootste deel hadden de deelnemers de wind in de rug.

Van onze vereniging deed Dennis van Reeden uitstekende zaken. Hij kon op deze afstand een gemiddelde van een dikke 9 km/u handhaven. Hetgeen goed was voor een tweede plaats.

Boetje Huliselan trok samen op met Co de Jong van RWV. Hij had voor deze afstand ruim 10 minuten meer tijd nodig en verdiende daarmee ook een gouden herinnering.

Ton de Jong en Wim van Cappelle wandelden zo'n 8 km/uur, goed voor zilver. Roland Illiohan kiende zijn race erg goed uit. Met een gemiddelde van 7,6 bleef hij net binnen de limiet voor

Wandelmarathon Amsterdam-Hoorn, De LAT, 28 maart 2009

Naam	Vereniging	42,195 km	Km/u
Goud (sneller dan 8,25 km/u)			
1 Remco de Bruin	De LAT	4:36:17	9,2
2 Dennis van Reeden	OLAT/De LAT	4:44:24	8,9
3 Boetje Huliselan	OLAT	4:54:18	8,6
4 Co de Jong	RWV	4:54:18	8,6

Zilver (7,5 tot 8,25 km/u)

12 Ton de Jong	OLAT	5:14:05	8,1
13 Wim van Capelle	OLAT	5:17:15	8,0
17 Ronald Illiohan	OLAT	5:33:04	7,6

Brons (6,75 tot 7,5 km/u)

21 Klaas Bakker	OLAT	5:40:49	7,4
-----------------	------	---------	-----

het zilver (minimaal 7,5 km/uur). Een prima debuut.

Klaas Bakker deed het 'rustig' aan en met een gemiddelde van 7,4 km/uur mocht hij met brons naar huis.

MARCELINO WINT KM SITTARD 2009; VEEL RECREATIELOPERS VAN OLAT

Ook dit jaar was De OLAT-gemeenschap op paaszaterdag (11 april) weer in groten getale aanwezig in Sittard om er deel te nemen aan de Kennedymars. De recreatieklasse kende – voor zover bekend – 39 OLAT-leden. Dit zijn er zelfs vijf meer dan vorig jaar.

In de wedstrijdklasse deden 14 OLAT-leden mee; evenveel als vorig jaar. Marcelino Sobczak was zeer sterk. Na 10 km kon zijn concurrent Victor hem al niet meer volgen en had hij alleen de klok nog als tegenstander. Hij bouwde gedurende 70 km zijn voorsprong gestaag uit en finishte – weer in zijn zoveelste persoonlijk record – ruim een half uur voor Victor, die beslag legde op de tweede plaats.

Voor nadere details van de snelste wedstrijdlopers en de prestaties van de overige OLAT-leden zie de schema's. .

Ton de Jong liep in Sittard zijn beste Kennedymars ooit.

Aankomsttijd OLAT-leden KM Sittard 2009 – recreatieklasse

(Vertrektijd tussen 05:00 en 07:00 uur)

KM Sittard op 22 maart 2009 - wedstrijdklasse

Naam	Tijd	Vereniging	km/u
1 Marcelino Sobczak *)	8:01:41	Unitas	10,0
2 Victor Mennen	8:35:14	Unitas	9,3
3 Geert Bogie	8:46:09	– (P)	9,1
9 Servee Derks	9:39:26	OLAT	8,3
10 Boetje Huliselan	9:42:20	OLAT	8,2
25 Connie Raijmakers	10:28:25	OLAT (P)	7,6
26 Huub Raijmakers	10:28:25	OLAT (P)	7,6
28 Martien van Achterberg	10:29:40	OLAT (P)	7,6
32 Marco van Heel	10:41:05	OLAT (P)	7,5
36 Bert Bosmans	10:50:15	OLAT (P)	7,4
47 Theo Klanke	11:25:50	OLAT (P)	7,0
48 Ernst Westerhoff	11:25:50	OLAT (P)	7,0
49 Wim van Gemert	11:26:50	OLAT (P)	7,0
55 Erik Dikken	11:47:00	OLAT (P)	6,8
58 Frits Mennen	11:47:30	OLAT (P)	6,8

*) ook lid van OLAT

(P) niet gejureerd volgens de snelwandelregels

Ton de Jong	15:28	Ted Liebrechts	19:06
Rik Weverbergh	16:05	Dirk Donders	19:23
Jan Dinnissen	16:25	Evert van Ampting	19:07
Mart Douven	16:47	Bert Timmermans	19:16
Hans Pranger	16:54	Rinda Scheltens	19:16
Eric-Jan van Oorschot	17:09	Ingrid Tromp	20:00
Peter van den Brink	17:16	Louis Vernie	20:13
Nico van Hassel	17:34	Caroline Dinnissen	20:13
Frank Marchand	17:47	Monique Barten	20:48
Jack Hendriks	17:57	Dirk Belder	20:48
Hanny Klumpkens	17:58	Mariette van Ampting	21:00
Sjef Koolen	18:04	Dagmar Vos	21:05
Gerrit Arfmam	18:09	Henk Vink	21:20
Paul Koks	18:23	Coby Visser	21:20
Nicole Nacken	18:38	Wim vd Wittenboer	21:30
Jo van Heugten	18:56	Gerard Legierse	21:43
Pieter Boots	18:59	Roel vd Wijst	22:08
Jelte vd Zee	19:00	Cees Mol	22:32
Rini Welten	19:00	Theo Gijzen	23:13
Ria Bens	19:02	Richard Klein Bennink	23:14

Veel verwijzingen naar verdwenen historisch erfgoed

Door de bollenstreek naar de Keukenhof

Op zaterdag 4 april 2009 deden wij mee aan de Keukenhofwandeloctocht. De kans op mist in de ochtend deed ons besluiten het openbaar vervoer te nemen. Met de doorgaande trein reden we eerst naar Schiphol en vandaar verder met bus 61 naar de start in Meer en Duin.

De startlocatie was in het gebouw van het welbekende tuinpostorderbedrijf P. Bakker. Het was er zo rond kwart voor negen nog flink druk. Na het inschrijven (voor de 30 km) begaven we ons snel op pad. Het was nog nevelig, mistig en vochtig en het fototoestel bleef daarom in de rugzak.

Na de start kruisten we bij een stoplicht de N208 (Haarlem-Sassenheim). We liepen nu over de Zwarte Laan en kregen al uitzicht op de molen van de Keukenhof. Het zou echter tot de middag duren voordat we de Keukenhof zouden betreden.

Kalkovens en trekvaarten

We staken de Veenenburgbrug uit 1928 over. Deze was duidelijk zeer recent gerenoveerd. Het oorspronkelijke bouwjaar was nu aan de andere zijde van de brugleuning bevestigd. We liepen westelijk van Hillegom en staken de Hillegommerbeek over, gevolgd door de spoorlijn van Haarlem naar Den Haag nabij buurtschap Kalkovenbrug.

In deze buurt werden eeuwen geleden kalkovens gebruikt voor het branden van metselkalk, met schelpen als belangrijkste grondstof. Er waren beroeps-schelpenvissers, maar ook boeren deden dit als bijverdienste. De ovens van De Zilk stonden aan de Leidse Vaart en zijn in 1830 afgebroken.

Bij de Leidse Trekvaart sloegen we af. Hier was de splitsing met de 20 kilo-

meter. Later staken we de Leidse Trekvaart weer over, nu via de Bartenbrug. Daarop werd Vogelenzang (gemeente Bloemendaal) doorkruist. We bevonden ons nu in de provincie Noord-Holland. Buiten Vogelenzang sloegen we af en bereikten het Teylingerbosch. Na 8½ kilometer werd de eerste rustpost bereikt in Panneland.

Over landgoed Vogelenzang vervolgden we ons pad en kwamen uit op de Tweede Doodweg en zagen Huize Vogelenzang fraai liggen. Doodwegen zijn historische wegen vanuit gehuchtjes zonder kerk. Als er iemand stierf, werd de kist over die weg naar een naburige kerk en het kerkhof gedragen.

Hadden we eerder in Vogelenzang al even de kerktoren van voren gezien, nu zagen we hem lange tijd van achteren en in de verte. We hadden al heel wat namen met Vogelenzang gehad, nu kwamen we ook nog eens langs camping Vogelenzang.

Op weg naar De Zilk kwam opeens van rechts een groep militairen. Zij hadden

een eigen verzorgingspost gehad. Aanvankelijk konden we ze goed bijhouden, maar langzamerhand raakten we ze kwijt.

In De Zilk kwam de 20 km er weer bij. Wij troffen hier drie bekende wandelaars uit Hoogezand (provincie Groningen). Of zij de wandelaars waren die de langste reis hadden moeten maken, weten wij niet zeker. In de Keukenhof zagen we later wandelaars uit Dinant, ook niet echt dichtbij.

Mooiste deel

Na De Zilk volgden we de N206 parallel tot aan buurtschap Ruigenhoek. Hier was in café De Ruigenhoek op ongeveer 15 km de tweede binnenrust. Ook in deze rust was het behoorlijk druk. We liepen onder de N206 door en volgden daarop een fietspad langs het hekwerk van de Amsterdamse Waterleidingduinen.

Even voorbij zweefvliegcentrum Langeveld verlieten we het fietspad en dwaalden nu door het fraaie natuurgebied Langeveld. Buiten de Keukenhof was dit

het mooiste deel van deze wandeltocht, want op de velden stonden tot nog toe niet zoveel bloemen in bloei.

Door polder Het Langeveld werd camping Sollasi bereikt. Hier was de derde grote binnenrust, maar deze sloegen we over. Daarop kwamen we bij het Oosterduinse meer.

Later kwamen we ook nog langs het Steengrachtkanaal, dat door ons bij de Corneliabrug op de kortst mogelijke manier overgestoken werd, namelijk voor de brug over een steile grashelling omhoog en na de brug via een steile grashelling naar beneden. Dit was uiteraard niet de officiële route.

James Last

We kwamen in buurtschap Halfweg uit en staken even later de spoorlijn Haarlem-Leiden over bij het voormalige treinstation van Lisse. Hierin zit nu café-restaurant De Verloren Koffer.

Spoedig daarop werd de Keukenhof bereikt. We dwaalden daar een kleine twee uur rond. Eerst volgden we de officiële route om te zien via welke uitgang de Keukenhof moest worden verlaten. Daarna dwaalden we nog een eigen route. Het was inmiddels zo ver opgeklaard dat we weer foto's konden maken.

De dag tevoren had James Last (die eigenlijk Hans Last heet) nabij het Oranje Nassau Paviljoen de Walk of Fame geopend. Daar bevinden zich tulpen die vernoemd zijn naar bekende personen, zoals Laura Bush en nu ook naar James Last zelf, mede vanwege het feit dat hij met zijn orkest weer op tournee gaat.

Langs de Keukenhof loopt de Lisserebeek, waar we een open rondvaartboot langs zagen komen met voornamelijk buitenlanders.

Na zeven uur wandelen werd de finish bereikt. Omdat we theoretisch nog net de bus van 15.55 uur konden halen, liepen we snel naar de bushalte. Hier vernamen we echter dat bus 61 net was langsgelopen. In het bushokje wachtten we vervolgens enigszins uit de wind een half uur op de volgende bus. Even voor zes uur kwamen we thuis.

Het was de 24e keer dat we met de Keukenhofwandeltocht meededen. Nieuw voor ons was, dat je mee kon doen zonder een bezoek aan de Keukenhof te brengen.

-Henri Floor-

José met Rodney en Jan, na afloop van een van hun Ardennentochten.

Bijzonder gewoon!

Graag wil ik even aan jullie voorstellen: **Jan Swinkels** en **Rodney Brugman**. Twee jonge mannen die onlangs lid geworden zijn van OLAT.

Ze zijn bijzonder en toch ook heel gewoon. 'Bijzonder' omdat ze allebei een verstandelijke beperking en een autistische stoornis hebben waardoor ze op geheel eigen wijze met de wereld en de mensen om hen heen communiceren. 'Gewoon' omdat het kerels zijn zoals ieder ander, met een unieke persoonlijkheid, talenten, kwaliteiten en hobby's waar ze van genieten.

Ze wonen allebei in woongroep de Kaan, onderdeel van Bronlaak-Heimdal in Oploo. Rodney is gastheer en schenkt koffie en thee in het Pinksterhuis, de ontmoetingsruimte voor alle bewoners van de gemeenschap. Rodney is erg zorgzaam en voelt zich in zijn werk als een vis in het water. Hij verzamelt mondharmonica's en houdt van bloemen. Is dol op chips en bier. Hij gaat graag op vakantie ergens aan zee.

Jan is pottenbakker, een secure, supergoede vakman. Hij maakt hele mooie dingen. Verder houdt hij erg van allerlei soorten muziek. Hij is dol op hamburgers en ice-tea. Ook gaat hij ieder jaar op vakantie naar Curaçao om zijn familie te bezoeken.

Een aantal jaren geleden is het idee ontstaan om met Jan en Rodney te gaan trainen voor de Vierdaagse in Nijmegen. Dit omdat ze allebei van wandelen houden en er toentertijd, om bepaalde redenen, gezocht werd naar een manier om de twee wat meer aan elkaar te laten 'wennen'. Er is fanatiek gewandeld in de aanloop en uiteindelijk hebben ze een geweldige prestatie neergezet door de Vierdaagse uit te lopen!

Het gezamenlijk wandelen bleek heel heilzaam te werken maar bovenal beleefden we er veel plezier aan. Om het proces voort te zetten besloot ik na de Vierdaagse door te gaan met wandelen. Zo wordt er nu al enkele jaren elke maand, met uitzondering van juli en december, een tocht van 20 tot 25 kilometer gewandeld. Ze vinden het heerlijk om op pad te gaan en genieten op hun manier enorm van het lopen en alles eromheen. Ik kies altijd een georganiseerde tocht uit het landelijk wandelprogramma vanwege de sfeer en het onder de mensen zijn. Ook hebben ze al een flink aantal malen deelgenomen aan de clubreizen naar de Ardennen. Dat is hard zwoegen voor hen met die fikse klimpartijen in sneeuw, regen of brandende zon.

Het reizen met de touringcar, de gezelligheid, het cafébezoek maakt dat ze de inspanning er graag voor over hebben. Er wordt door Rodney en Jan altijd na afloop met het glas in de hand geklonken op de goede afloop. 'Proost' klinkt het dan, altijd weer een mooi moment!

Je zult ons als trio nog vaak tegenkomen op mooie wandelingen.

-José Schimmel-

De erespeld moet nog gemaakt worden

“We komen iets herstellen”, zei Joop Wesseling toen hij 17 april samen met Jos van den Bersselaar, een leuke cadeaubon en een prachtige bos bloemen kwam aanwaaien bij Frans en Maria Peters in Sint-Oedenrode. Het 40-jarig lidmaatschap van Frans – sinds 1 oktober 1968; waar blijft de tijd – was namelijk iedereen ontgaan, inclusief de jubilaris zelf. De speld voor deze staat van dienst moet zelfs nog gemaakt worden!

Frans tovert meteen het wandelboekje tevoorschijn dat hij bij zijn aantreden kreeg en waarin toen nog maandelijks een stempeltje werd gezet als je de contributie had betaald. “Dat deed je meestal tegelijk met het inschrijven voor een wandeltocht.” Het is zijn enige wandelboekje, en het is nog niet eens voor de helft vol. “Er staan alleen héél bijzondere tochten in”, verklaart Frans droogjes.

Hij is lid geworden omdat hij samen met een broer en zwager de Nijmeegse Vierdaagse zou gaan lopen. “En dan is trainen in clubverband een stuk gemakkelijker. Zo kwam al gauw OLAT in zicht, want de verenigingen waren toen niet dik gezaaid.” In die jaren kende de Vierdaagse nog dagafstanden van 55 km, en het was dus niet gek dat de trainingstochten wel 60 of 70 km lang waren.

De eerste voorzitter Cornelis van Montfort en zijn vrouw Marietje heeft hij goed gekend. Een doordouwer, die Cornelis. “Dan hadden we er 40 km op zitten en zagen we ons dorp al liggen, en dan knoopte hij er zó nog een hele lus aan vast”, herinnert Frans zich.

De Vierdaagse heeft hij twee keer gelopen: veertig jaar geleden en in 2008. De medailles hangen gebroederlijk naast elkaar in de servieskast. Met broer en zwager liep Frans ook één keer een Kennedymars, bij OLAT, in de beginjaren. “Op de terugweg in Schijndel waren we zo moe dat we ergens op de stoeprand gingen zitten rusten. We zouden bij elkaar blijven, maar zij wilden niet meer opstaan. En ja, hoe langer je blijft zitten, hoe moeilijker het wordt, dus ik zei ‘ik loop verder’. Zij kwaad, maar ze gingen toch mee. Door de stromende regen zijn we toch samen het hele eind naar de finish gelopen.”

Van een recenter verleden herinnert Frans zich de uitstapjes met Theo Tromp naar Schiermonnikoog om daar te gaan wadlopen. “Een aparte beleving! Theo maakte altijd foto’s. Een keer ging hij onderuit en stak alleen zijn arm met de camera nog boven het slik uit.” Tegenwoordig hebben de clubreizen van OLAT zijn hart gestolen; het komt niet vaak voor

dat hij een tochtje naar de Ardennen overslaat. Verder loopt hij altijd alle winterseries en daarnaast is hij sinds jaar en dag de voorloper van de Paastocht in Asten en van de Kempijse Wandeldagen. Tijdens de KWD zit echtgenote Maria steevast op het startbureau. Maar naar de winterseries gaan ze samen. Maria is dan altijd eerder terug dan Frans, omdat zij 10 km loopt en hij 20. Maar met goed gezelschap duurt wachten nooit lang, vertelt ze.

Naast zijn passie voor wandelen, heeft Frans nog een andere grote hobby en dat zijn antieke motoren. In zijn schuurtje staat een Triumph 3TA te pronken, een oude legermotor waarmee hij regelmatig tochtjes maakt. Ook die hobby heeft zijn oorsprong in een grijs verleden: “In 1988 trouwde mijn zus met een Italiaan en ik wilde haar samen met een broer wel eens opzoeken. Mijn zwager handelde in motoren,

maar niemand had een rijbewijs, dat moest ik eerst nog halen.”

Frans zit ook in het bestuur van de BOMC, de Boxtelse Oude Motoren Club. Het is, naast de buurtvereniging waarin hij al een kwart eeuw meedraait, de enige bestuursfunctie waartoe hij zich heeft laten verleiden. Want OLAT en ook de EHBO-vereniging hebben hem vaak benaderd. “Maar ik heb altijd de boot afgehouden.”

Toch steekt hij graag een handje toe, als het zo uitkomt in zijn drukke bestaan. Zo pakte hij zijn beroep als timmerman vorig jaar weer even op toen OLAT een nieuwe opslagloods betrok in Zandoerle. Bij het inwandelen van het Airbornepad zat hij in de verzorging: vijf dagen in een vrachtwagen mee met de wandelaars. “Al die herdenkingen onderweg, dat was onvergetelijk”, zegt hij. Ook heeft hij meegeholpen bij het plaatsen van de informatieborden langs het Airbornepad. “De palen moesten wel een meter diep de grond in. Als het tegen zat, was je soms een hele middag bezig met één bord.”

Kortom: Frans is een druk baasje – en dan hebben we het nog niet eens gehad over de vele privé beslommingen. Geen wonder dat je dan vergeet hoe lang je al lid bent van OLAT. Maar dankzij de oplettendheid van Jet van den Bersselaar werden het 17 april nog heel gezellige uurtjes in huize Peters.

-MK-

Het zal even duren voor de volgende speld wegens 40-jarig lidmaatschap uitgereikt kan worden. Eerstvolgenden op de ledenlijst zijn **Loek Labout** en **Louis Oostvogel**, die allebei lid zijn sinds november 1971.

PERSOONLIJKHEDEN

HOGE KNBLO-ONDERSCHIEDING UITGEREIKT AAN THEO TROMP

Op de afgelopen jaarvergadering op 16 maart van de Regio Brabant-Zeeland van de KNBLO-NL is **Theo Tromp** onderscheiden voor al het werk dat hij voor de wandelsport in de afgelopen jaren heeft gedaan. Theo werd benoemd tot lid van verdienste, een onderscheiding die maar voor weinig bondsleden weggelegd is.

Johan Willemstein, bestuurslid van de KNBLO-NL speldde hem de bijbehorende onderscheiding op één van de revers – op de andere zat al een koninklijke onderscheiding – en overhandigde hem de bijbehorende oorkonde.

Partner **Conny** werd in de bloemetjes gezet, want eerlijk is eerlijk: zonder steun van het thuisfront zou het vele, vele werk dat Theo in de loop van de jaren verzet heeft, moeilijk vol te houden geweest zijn. Leest u even mee?

Jarenlang bestuurslid en vice-voorzitter van OLAT, bestuurslid sectie Lange Afstand van de KNBLO-NL, accountmanager voor dezelfde bond in Limburg, stimulator van wedstrijden, wedstrijdsecretaris, organisator van clubreizen, promotor en stimulator van deelneming aan lange afstandwandelingen in Engeland (Centurion races), PR-man en opsteller van persberichten, organisator jubileumtocht OLAT in 2007, jarenlang hoofdverantwoor-

Johan Willemstein 'in actie'

delijke Internationaal Wandelevenement in Weert, initiatiefnemer van Wandelen op Dinsdag en 50+ wandelen in Limburg, mede-initiatiefnemer Rooise Wandelingen en Avondvierdaagse in Sint-Oedenrode, mede-trekker van de Hartstocht, initiatiefnemer en grote stimulator achter de totstandkoming van het Airbornepad Market Garden, het Napoleonspad en het Brabants Grensdijkjespad, organisator van wandelcafés en GPS-wandelingen. Letterlijk teveel om in één adem op te noemen en het zou best kunnen dat hier dan ook nog iets is vergeten.

Theo's motto: 'Alles op wandelgebied is de moeite waard om te onderzoeken'.

Kortom, hij staat op en gaat naar bed met de wandelsport.

Theo, het bestuur van OLAT wenst je van harte geluk met je onderscheiding. We hadden vanzelfsprekend gehoopt dat die tijdens onze eigen jaarvergadering uitgereikt kon worden, maar toen was je, uren vliegen ver, elders aan het wandelen – en weet zo'n druk bezet man maar eens te vangen.

Theo, nu je geen bestuurslid meer bent, zullen we je minder vaak zien. Het ga je goed. We weten dat je het wandelen niet zult laten, want dat zit immers in je bloed, en wensen je alle succes met het organiseren van je eigen wandelreizen.

-Kees van Vessem-

FRANS DE WIT OP WEG NAAR ZIJN 100^e OLAT WINTERSERIE

Frans de Wit uit Waalre is al heel lang lid van OLAT – sinds december 1992 om precies te zijn – maar heeft vermoedelijk nooit eerder het clubblad gehaald. Nu aan deze krasse wandelaar een heel artikel is gewijd in het Eindhovens Dagblad (editie zuid) kan de redactie van OLAT Nieuws natuurlijk niet achterblijven.

'Al wandelend de suikerziekte te lijf' luidt de kop boven het artikel, dat op 25 maart is geplaatst. Toen bij Frans een kwart eeuw geleden diabetes werd vastgesteld, kreeg hij te horen dat hij op den duur zeker insuline zou moeten spuiten. Maar in al die jaren is dat nog steeds niet nodig gebleken. „Volgens de dokter heb ik dat te danken aan het wandelen”, aldus de 78-jarige Waalreenaar die bijna geen dag overslaat.

De teller staat na circa 20 jaar wandelen op ongeveer 20.000 kilometer; voor iemand van zijn leeftijd een uitstekende prestatie. De ene keer houdt hij het bij ommetjes in de omgeving van zijn woonplaats, de andere keer reist hij met openbaar vervoer naar alle uithoeken van het land om te gaan wandelen, bijvoorbeeld op het Pieterpad dat hij in etappes van zo'n 20 km aflegde. Altijd in zijn uppie, wat hij helemaal niet erg vindt: „Ik geniet vooral van de natuur.” Voorheen vergezeld zijn vrouw Tiny hem wel eens op zijn tochten, maar zij is nu slecht ter been.

Bij OLAT liet Frans al 97 winterserietochten afstempelen en in de krant kondigde hij aan dat hij bij zijn club vanaf oktober minstens de 100 wil gaan halen. Daar willen wij hem graag aan houden!

-MK-

ANNIE'S RAADSEL

'Weten jullie hoeveel negens er zitten tussen 1 en 100?' vraagt **Annie Beekmans** op pagina 9. Ze vertelt er meteen bij dat het juiste antwoord niet 11 is.

Wie het weet mag het zeggen! Stuur uw oplossing vóór 20 mei naar de redactie van OLAT Nieuws.

CONTRIBUTIE? HOUEN ZO!

Op de jaarvergadering komt ook altijd de contributie ter sprake. **Frans Willems** is van mening dat die wel wat omhoog kan. Want wat je bij OLAT niet allemaal krijgt voor je geld! En eigenlijk heeft-ie daar best gelijk in.

Maar gelijk *krijgen* is nog iets anders. Dus toen penningmeester Jos in maart bekend maakte dat de contributie ook deze keer niet verhoogd werd, was Frans de enige die protest aantekende. En omdat hij dat niet voor het eerst deed, riep Jos: „Houen zo, Frans!”

VOORUITBLIK ROOISE AVONDVIERDAAGSE

VAN 2 T/M 5 JUNI; NU OOK APARTE ROUTE VOOR ROLSTOELERS

In de eerste week van juni wordt in Sint-Oedenrode voor de 5^e keer een avondwandeldag georganiseerd. Net als voorgaande jaren wordt elke avond vanuit een ander kerkdorp gestart voor de wandelingen van 5, 10 of 15 km. Op de kortste afstanden zijn voor de kinderen puzzelzoektochten uitgezet.

Dit jaar is er voor het eerst ook een rolstoelroute, speciaal voor rolstoelen, wandelwagens, rollators en scootmobielen. Deze laatste dienen zich in een wandeltempo te verplaatsen. De rolstoelers dienen voor hun eigen duwers te zorgen; voor de duwers is de tocht gratis.

Mindervaliden worden zo in de gelegenheid gesteld met hun gezin of familie deel te nemen aan de Rooise Avondvierdaagse. De rolstoelroutes gaan over goed begaanbare wegen en paden en zijn ongeveer 6 km lang. Er is door de organisatie geen invalidentoilet voorzien.

DAG 1. Het startsein wordt gegeven in Boskant. Daar zal **Marinus van Roosmalen** om 18.00 uur de opening verrichten. Daarna kunnen de wandelaars zich rich-

ting Goeiendonk en Scheeken begeven. De wandeling gaat door het bos over zandpaden, met hier en daar misschien een beetje modder. Op de 10 en 15 km gaan de wandelaars door Het Groene Woud, het natuurgebied in ontwikkeling, richting Liempde, daarna richting Best en terug naar Boskant door Donderdonk en Esdoornstraat.

DAG 2. In Nijnsel is gekozen voor een route om de dorpskern heen naar de Dommelbeemden. De 10 en 15 km-wandelaars gaan door de Mosbulten en de Vresselsebossen over mooie bospaden en langs de vennen.

DAG 3. Ook in Olland is gekozen voor leuke achteraf gelegen paadjes, mooie veldwegen met populieren en het avontuurlijke Lardicapad langs de snel stromende Dommel. De langere afstanden

gaan daarna door het natte en droge bosgebied van de Geelders.

DAG 4. Op de slotdag gaat de route vanaf de Rooise Markt richting Diependaal en Sloef. De 10 en 15 km-wandelaars gaan verder naar de Rooise Heide en Airborneweg. Voor de langste afstand leidt de route nog over Nijnsel. Via de Kerkdijk en een onderdoorgang van de A50 komen alle wandelaars over de Heuvel naar de Markt terug. Daar staan de bloemen en liggen de medailles al op hen te wachten. Muziek zorgt voor extra sfeer bij de terugkeer van de wandelaars.

Afhankelijk van het weer en de vochtigheid in de bossen kunnen de muggen soms vervelend zijn. Wees op uw hoede en wapen u ertegen!

-Betsie van Mil-

ROOISE AVONDVIERDAAGSE MERKT NIETS VAN DE CRISIS

Hoewel sponsors het overall wat kalmer aan doen, is er van economische malaise in Sint-Oedenrode vooralsnog niets te merken. „Integendeel, de sponsoring van de Avondvierdaagse is weer grandioos, boven verwachting zelfs”, meldt coördinator **Betsie van Mil** opgetogen.

Eind april waren de voorbereidingen zo goed als rond. Alleen moeten er nog enkele verkeersregelaars bij komen, omdat er nu ook rolstoelers mee mogen doen. Daarvoor wordt een beroep gedaan op het Vrijwilligerssteunpunt in Sint-Oedenrode, want diverse OLAT-leden die onlangs een certificaat als verkeersbegeleider hebben behaald, zijn tijdens de Avondvierdaagse al op andere plaatsen nodig.

Zo is **Annie van Langen** alle dagen in touw op het startbureau en met de puzzeltocht, en **Marinus van Roosmalen** met de bevoorrading van de verzorgingsposten.

VEEL HANDTEKENINGEN NODIG TEGEN LYME

Het blijft tobben met Lyme, de ziekte die verspreid wordt door teken die besmet zijn met de borrelia-bacterie. De oorzaak wordt vaak te laat ontdekt en de behandeling laat te wensen over.

De Nederlandse Vereniging van Lyme patiënten (NVLN) is daarom dit voorjaar gestart met een handtekeningenactie om te komen tot betere regelgeving op dit vlak. Via internet kan iedereen meestemmen. Ook kan op www.lymevereniging.nl een formulier worden uitgeprint waarop in eigen kring handtekeningen kunnen worden verzameld.

Eind april hadden al zo'n 14.500 mensen getekend, maar voor een wetswijziging zijn 40.000 handtekeningen nodig.

De Lyme-vereniging wil afdwingen dat er deugdelijke bloedtests worden gebruikt. Groot probleem is namelijk het allegaartje aan testmethodes dat in omloop is om de ziekte vast te stellen. Testuitslagen zijn daardoor lang niet altijd betrouwbaar; verkeerde diagnoses komen regelmatig voor, met alle gevolgen van dien.

Volgens sommige studies wordt bij zelfs de helft van de patiënten de diagnose 'Lyme' gemist, terwijl het juist belangrijk is dat men zo snel mogelijk begint met antibiotica. Uitstel kan ernstige en blijvende schade teweeg brengen aan hart, zenuwstelsel, en gewrichten.

Een ander probleem is de beperkte kennis over de ziekte in de medische wereld. Daarom wil de NVLN ook dat er meer geld beschikbaar komt voor het (bij)scholen van artsen en voor wetenschappelijk onderzoek naar de behandeling van Lyme. Bovendien zou in Europees verband gewerkt moeten worden aan de ontwikkeling van een vaccin.

De antibioticakuren die nu worden gegeven, blijken vaak niet afdoende te helpen, zodat de ziekte later weer de kop opsteekt. Dit kan komen door resistentie bij de borreliabacterie zelf, maar ook door een te lage dosering, of doordat het middel niet lang genoeg wordt gebruikt.

Verder wordt aangedrongen op betere afspraken met zorgverzekeraars.

BIJZONDERE WANDELTOCHT VAN PADUA NAAR ASSISIË

Behalve doorgewinterde wandelaarsters, zijn **Henny van de Haring** en **Anja van Kempen** ook collega's bij Prisma, een koepel in de geestelijke gezondheidszorg met Huize Padua in Boekel en Landpark Assisië in Biezenmortel als bekendste instituten. Van die twee is Padua het oudste. Het werd ooit gerund door de Broeders Penitenten. Begin 1904 ondernamen vier broeders met 21 pupillen een bijzondere tocht van Boekel naar Biezenmortel, de plek waar zij Huize Assisië zouden vestigen. Ze legden de ruim 50 kilometer af met feestelijk bespannen paardenkarren en hadden onderweg veel bekijks. Henny (foto), Anja en een derde collega bedachten dat het leuk zou zijn om die tocht na 105 jaar nog eens over te doen, maar dan als wandeling. Op zondag 7 juni gaat het gebeuren, en insiders zullen niet

verbaasd zijn dat **Ad Verbakel** zich door Henny graag liet strikken om de route uit te zetten; zijn woonplaats Keldonk ligt op een steenworp van de start in Boekel en is ook een van de etappeplaatsen.

Aan de tocht is een goed doel verbonden: de restauratie van de nu 100 jaar oude Franciscus Kapel op het terrein van Assisië. De oorspronkelijke muurschilderingen zijn in de jaren zestig weggewerkt achter een dikke laag latex, wat toen modern was maar nu zeer wordt betreurd. Deelnemers kunnen zich laten sponsoren om geld bijeen te brengen voor het herstel, maar verplicht is dit niet.

Omdat niet iedereen de 52 km van Boekel naar Biezenmortel kan of wil lopen, zijn daartussen vier etappeplaatsen ingericht waar deelnemers kunnen 'instappen'. Wie in Keldonk begint, heeft nog 39 km voor de boeg; de volgende etappeplaatsen zijn Veghel (26 km), Gemonde (13 km) en Helvoirt (5 km). De route wordt gelopen aan de hand van een beschrijving. De organisatie streeft naar een gezamenlijke intocht op het Landpark.

Voor Henny en haar collega's is het best spannend, want het is de eerste keer dat zij zo'n wandelevenement organiseren. Tot 1 juni kan men zich nog inschrijven, door een mailtje te sturen naar detocht@gmail.com of via een link op de website landpakassisie.wididot.com waar ook veel informatie te vinden is.

FOTO'S AIRBORNEPAD

Wandelaar Jaap van Liere uit Gouda is half februari begonnen aan het Airbornepad en doet daarvan enthousiast verslag op zijn – zo te zien vrij nieuwe – homepage. Hij heeft ook een uitgebreide fotoreportage gemaakt van zijn eerste etappes t/m Eindhoven. Leuk voor iedereen die het Airbornepad al eens gewandeld heeft, maar evengoed voor degenen die overwegen om dit te doen.

Jaap verbaast zich erover dat er van het Airbornepad nergens GPS-gegevens te vinden waren. Voor zijn vertrek heeft hij die daarom zelf maar ingevoerd.

De homepage van Jaap is te vinden via ons Gastenboek op olat.nl (zie 21 april).

WANDELPADEN

GESLAAGD:

Graaf van Hornepad:

Lia Hulsman	Son	1x
-------------	-----	----

Hertog Hendrikpad:

Huib Coenen	Eindhoven	1x
-------------	-----------	----

Mathias Coenen	Eindhoven	1x
----------------	-----------	----

Airbornepad:

280	A.C.A. Dake	Den Haag	1x
-----	-------------	----------	----

281	A. Brekelmans	Vught	1x
-----	---------------	-------	----

282	K. Swinkels-Verhulst	Vught	1x
-----	----------------------	-------	----

283	M. Hamers	Breda	1x
-----	-----------	-------	----

284	J.A.M. Obbens	Den Bosch	1x
-----	---------------	-----------	----

285	P.M. de Jong	Etten-Leur	1x
-----	--------------	------------	----

286	M.A. Jooren		
-----	-------------	--	--

	Zevenbergschenhoek		1x
--	--------------------	--	----

287	G. Overdijk	Tiel	1x
-----	-------------	------	----

288	Martin Barrier	Gouda	1x
-----	----------------	-------	----

289	Richard Zijdeman	Amersfoort	1x
-----	------------------	------------	----

Pelgrimspad deel 2:

C.F.J.v.d.Heuvel	Best	1x
------------------	------	----

Wandelschoenen

Alle wandelschoenen -15%*

*Niet geldig op lopende aanbiedingen.

Uit het huis-aan-huisblad. Niet geldig op lopende aanbiedingen? Laat die aanbiedingen maar lopen dan...

OP PAD MET J.J. VOSKUIL

De schrijver J.J. Voskuil is vooral bekend om zijn dikke pillen vol kantoorleed, opgetekend in de burelen van het Meertens Instituut waar hij zelf ooit werkzaam was. Maar mopperkont Voskuil maakte met zijn vrouw ook talloze voettochten, vooral in Frankrijk, op zoek naar plekken waar de tijd heeft stilgestaan.

De reisverslagen zijn gebundeld in drie delen. 'Terloops' bevatte dagboek aantekeningen uit de periode 1957-1973, toen het massatoerisme nog niet had toegeslagen. In 'Buiten Schot' (1974-1982) werden behalve het Franse platteland ook Cornwall en Wales aangedaan. En onlangs verscheen het laatste deel: 'Gaandeweg' (1983-1992), met impressies van Schotland, Wales en de Alpen. En opnieuw van de Auvergne, inmiddels danig aangetast door de tand des tijds.

De drie bundels staan vol humeurige observaties. Je moet ervan houden!

Ik wil iedereen bedanken voor het medeleven betoond bij mijn ziekte. Vele kaarten met beterschap en telefoontjes hebben mij geholpen om er weer bovenop te komen.

Ook namens mijn vrouw iedereen van harte bedankt.

Gelukkig heb ik de Paastocht weer zonder problemen kunnen lopen. Wat een stimulans is om mijn taken bij OLAT weer op te pakken.

BEDANKT ALLEMAAL

Toon van Wordragen

Feestelijke heropening gepland op Pinksterzaterdag; alle routewijzigingen te vinden op olat.nl

'Operatie Graaf van Hornepad' nu achter de rug

Theo Beelen heeft met zijn mannen het Graaf van Hornepad drastisch vernieuwd. Nu alles klaar is, zet hij hier alle wijzigingen nog eens op een rijtje en vertelt over de verrassingen waarvoor je als routebouwer kan komen te staan.

In het februari-nummer van OLAT-Nieuws hebben we al verteld dat het Graaf van Hornepad, de 95 km lange rondwandeling rondom Weert, afgelopen winter en voorjaar 'op de schop' is gegaan. Het waarom is duidelijk: er hebben vooral in westelijk Midden-Limburg en de grensstreek met België opvallend veel veranderingen in het landschap plaats gevonden.

Voor de ontwikkeling van het Kempenbroek en enkele andere natuurgebieden maakte enerzijds sommige aanpassingen noodzakelijk maar bood anderzijds ook nieuwe kansen in de recent toegankelijk gemaakte natuurgebieden. En heel pragmatisch: nu we toch aan het wijzigen zijn is ook een enkele 'cosmetische' verandering met een meegenomen.

Letterlijk verdwenen

Dit laatste is gebeurd in het begin van de route. Het vrij saaie stuk door de wijk Moesel en de passage van de drukke rotonde op de Maaseikerweg is vervangen door een veel wandelvriendelijkere route door de wijk de Graswinkel.

Enkele kilometers verder bleek het lange pad langs de Leukerbeek door Natuurmonumenten niet meer te worden onderhouden, waardoor het voor wandelaars 's zomers en in het najaar zeer moeilijk toegankelijk werd. Er is hier voor een omlegging gekozen.

Verderop in de Krang hebben we een lange veldweg ingeruild voor een slingerpad langs een nieuwe vogelkijkhut en door een moerasbos.

Als onderdeel van het weer laten meanderen van de Tungelroyse Beek is een groot gebied tussen Swartbroek en Ell op de schop gegaan. Hierbij werden onder andere een 17e-eeuwse schans bij Ell ontdekt en heeft de gemeente Hunsel een aantal leuke wandelpaden in het kerkdorp Ell gerealiseerd.

Omdat het Graaf van Hornepad hier letterlijk was verdwenen, heeft Theo Bouman vorig jaar al een nieuw tracé

Ingang van natuurgebied Smeetshof bij de Belgische grens

GRAAF VAN HORNEPAD IS MISSCHIEEN EEN BEETJE 'GEKROMPEN'

Gezien de vele correcties die de afgelopen tijd zijn gerealiseerd in het tracé van het Graaf van Hornepad, is nog weinig te zeggen over de exacte lengte van deze wandelweg na renovatie. We schatten dat de afstand wel iets korter is geworden, maar hooguit een of twee kilometer. Als straks de route van het Graaf van Hornepad via GPS is beschreven, zal de afstand exact bekend zijn.

Alle wijzigingen staan beschreven op de OLAT-website (onder 'Wandelpaden' kan de aangepaste routebeschrijving worden gedownload en uitgeprint). In combinatie met die aanpassingen is de oude wandelgids Graaf van Hornepad (3^e gewijzigde druk, 1999) weer goed te gebruiken.

Er bestaan plannen voor een officiële heropening op zaterdag 30 mei (Pinksterzaterdag). Raadpleeg hiervoor t.z.t. de website van OLAT.

gemarkeerd, dat nu definitief in het Graaf van Hornepad is opgenomen.

Belgische regels

In Stramproy moest als gevolg van een groot nieuwbouwplan de route enkele straten worden omgelegd, voordat de wandelaars zuidwaarts worden geleid

Planken brug over de Weertbeek in Smeetshof

voor een ommetje in het Belgische deel van het Stramproyer Broek.

Uiteindelijk hebben we hier gekozen voor een recent aangelegd wandelpad dat dwars door het mooiste stuk van het broek gaat. Omdat de Belgische regels voor het medegebruik van hun paaltjes wat moeilijker zijn dan bij ons, is hier de geel-blauwe markering niet toegepast en volgen we enkele kilometers hun 'oranje bolletjes'-route.

In overleg met de beheerder van de Smeetshof, een recent geopend natuurgebied in het Belgische deel van het vroeger zeer uitgestrekte Wijffelterbroek, hebben we hier dezelfde tactiek toegepast: hun mooiste route, gemarkeerd met gele zeshoekjes, is nu onderdeel van het Graaf van Hornepad en vervangt de lange en saaie Kettingdijk aan de Nederlandse kant van de grens.

Eeuwige zandhonger

We hoorden pas vorige maand dat een drastische uitbreiding van het zandwinningsgebied bij de visvijvers aan de Voorhoeveweg op het programma staat, waardoor enkele honderden me-

ters van ons pad letterlijk onder water zullen verdwijnen. Gezien de eeuwige zandhonger van onze wegenbouwers zal dit hier niet de laatste uitbreiding zijn. Veiligheidshalve hebben we daarom niet alleen het betreffende stuk maar een veel groter deel omgelegd. Zodoende zal hier ook bij toekomstige uitbreidingen voorlopig geen correctie nodig zijn. Bovendien voert de route nu langs de gemoderniseerde camping IJzeren Man, hetgeen een extra pleisterplaats betekent voor de hongerige of dorstige wandelaar. Ook de aansluiting op het opgeknapt natuurgebied De IJzeren Man is nu beter en wandelvriendelijker geworden.

Om het verkeer langs de Zuid-Willemsvaart tot vrijwel nul te herleiden, wordt de westelijke ringbaan door de gemeente Weert steeds meer uitgebreid en van rotondes voorzien om de toenemende

Ruïne toegangspoort kasteel Graaf van Horne

verkeersdrukte op te kunnen vangen. We hebben dan ook de passage over de Zuid-Willemsvaart via de ringbaan ver-

vangen door een (verkorte) omleiding via het wandelpad over de spoorbrug. Meevaller was dat de route hierdoor ook een meer landelijk karakter heeft gekregen.

We hebben al gemeld dat we in het natuurgebied Weerter Bos in overleg met de beheerder van Limburgs Landschap het Graaf van Hornepad voor een groot deel laten samenvallen met de 'witte paaltjes'-route.

Bijkomend voordeel is dat de nieuwe eigenaar van de Daatjeshoeve, een karakteristieke boerderij aan de rand van het Weerter Bos, hier deze maand een wandel/fiets-café zal gaan exploiteren. Gezien het volledig ontbreken van horeca in dit deel van de route is dit een welkome ontwikkeling.

-Theo Beelen-

THEO BEELEN 'GERIDDERD' VOOR ZIJN TALLOZE VERDIENSTEN IN WERK EN WANDELWERELD

Omdat hij voor anderen ook weleens een lintje had aangevraagd, wist **Theo Beelen** wel hoeveel 'huiswerk' ermee is gemoeid om aan te tonen dat iemand een onderscheiding werkelijk verdient. „Mijn ervaring als hoofddocent en onderzoeker bij de TU Eindhoven kwam me toen goed van pas”, lacht hij. De twee leden van AVWeert die voor hem een lintje aanvroegen hebben hun huiswerk goed gedaan, want op 3 april is Theo benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

„Zelf had ik het niet eens meteen in de gaten; pas aan het eind van de receptie toen een andere 'ridder' erover begon”, aldus Theo over die dubbele verrassing. Het tekent de bescheiden inborst van de man die – in de woorden van voorzitter Wim Schilders – 'een niet te missen kracht' is voor AVWeert, waarvan hij nu 40 jaar lid èn vrijwilliger is. „Bij zijn recente terugtreden als vice-voorzitter hebben we eens zitten tellen: er blijven nog 23 taken over! Theo is echt *full time* bezig met onze vereniging.”

Intussen ontplooit Theo Beelen als OLAT-lid ook de nodige activiteiten voor zijn andere club, zoals hiernaast te lezen is. Dat deed hij trouwens ook al in een grijs verleden, toen hij in zijn woonplaats Weert voor OLAT avond-snelwandelwedstrijden organiseerde.

De lezer krijgt van hem meteen een stukje geschiedenis waar hij zijdelings bij betrok-

De hoge onderscheiding werd uitgereikt tijdens de jaarvergadering van AVWeert. In het midden Theo's vrouw Corrie (foto Doortje Schilders).

ken was: „Op 3 en 4 april 1987 deed OLAT in Weert met twee teams een poging om het wereldrecord 24 x 1 uur snelwandelen te verbeteren, een estafette met 24 deelnemers per team dus. Bij AVWeert hadden ze net een moderne, peperdure kunststof atletiekbahn – die waren er toen nauwelijks – en Theo Tromp wist dat natuurlijk. OLAT heeft die poging dik gehaald!”

Het werd het begin van enkele jaren goede samenwerking tussen de twee verenigingen. „OLAT hielp Weert met het opzetten van een afdeling recreatief wandelen en Weert hielp OLAT met het organiseren van snelwandelwedstrijden op hun baan. Maar na een aantal jaren raakte die uitwisseling in het slop en was het afgelopen.” Een handjevol mensen is nog wel lid van beide clubs. „Wij bijten elkaar niet, want we lijken totaal niet op elkaar en bedienen een andere doelgroep”, zegt Theo daarover. „Voor liefhebbers van de lange afstanden heeft AVWeert niet genoeg

te bieden. Daarom zijn bijvoorbeeld Sjef Koolen, Riet Emans en Tjeu van de Kerkhof lid geworden van OLAT.”

Theo's eigen wandelcarrière begon bij PSV Atletiek, waarvan hij 7 jaar lid was. „Na mijn trouwen had ik daar geen zin meer in, en toen in 1966 AVWeert werd opgericht, ben ik daar trainer van geworden. Het was zo'n klein clubje dat ik zelf gemakkelijk kon meedoen, dus ik heb er een soort tweede jeugd beleefd wat betreft de wedstrijdatletiek. Daarnaast liep ik ook marathons.”

Toen zijn wetenschappelijke werk bij de TUE vleugels kreeg en hij voor diverse onderzoeken regelmatig naar Engeland (researchlab in Daresbury) en Groningen moest, kwamen zijn activiteiten in het bestuur van AVWeert weleens in het gedrang. „Het was een beetje een 'Heintje Davids-verhaal', weggaan en weer terugkomen”, lacht Theo, die al met al zo'n dertig jaar secretaris was van AVWeert.

Wat betreft die 23 resterende nevenfuncties springen er twee uit: als trainer sportief wandelen en als gids recreatief wandelen. Met het eerste is hij gestart een jaartje voor zijn pensionering in 2002. Het is feitelijk een conditietraining waarbij het bos wordt gebruikt als gymzaal. Inmiddels zijn er vijf groepjes waarvan Theo er één onder zijn hoede heeft. Het recreatief wandelen is voor mensen die 10 km willen lopen. Theo is hier een van de vele gidsen die op woensdag, vrijdag of zondag de routes uitzet en het café bespreekt.

-MK-

Steentje mogen bijdragen aan OLAT is 'geweldig'

In het vorige nummer was er geen plaats meer voor – het was al heel fijn dat huisdrukker Ton Niëns ons een halve week extra respijt gaf bij het aanleveren van de pagina's over de OLAT jaarvergadering – en daarom komen we nog even terug op de drie belangrijkste onderscheidingen die daar werden uitgereikt.

Zoals gemeld, mogen Ad Verbakel en Ad van Asten zich voortaan Erelid noemen, en ging de allerhoogste eer naar Hein Lenders, die vanwege zijn enorme staat van dienst binnen OLAT de Cornelis van Montfort-trofee ontving.

Speciaal voor onze vele nieuwe leden: die trofee is vernoemd naar de oprichter en eerst voorzitter van OLAT. Cornelis van Montfort startte ruim veertig jaar geleden vanuit zijn boerderij in Olland (Sint-Oedenrode) een wandelclubje dat vooral gericht was op de lange afstanden. Wat begon met een tiental leden is inmiddels uitgegroeid tot een volwassen vereniging met 968 leden (de stand op 15 april 2009) en een breed pakket aan wandelmogelijkheden.

Gouden allrounder

Hein Lenders draait daarin al ontzettend lang mee. Begin jaren tachtig meldde hij zich aan als wandelaar, maar het duurde niet lang voor hij bestuurslid werd. Na een korte inwerkperiode mocht hij de verenigingskas overnemen van de man die hem op 21 maart j.l. de Van Montfort-trofee zou overhandigen: Piet Knoester, als spreekbuis van de Commissie Onderscheidingen van OLAT.

„Wie Hein kent, weet dat hij alles, maar dan ook alles wat hij op zich neemt, met de grootst mogelijk nauwkeurigheid uitvoert en niet rust voordat alles akkoord is – al scheelt het maar een kwartje”, zei Piet over zijn kwaliteiten als penningmeester. Vanaf de eerste Kempische Wandeldagen in 1987 doet Hein ook hiervan de boekhouding, zonder ooit een jaar te missen, zelfs niet door ziekte.

Daarnaast maakt hij zich verdienstelijk als route-ontwerper. En toen de KWD eens in tropische hitte gelopen werd, richtte hij spontaan achter zijn huis in Geldrop een extra verzorgingspostje op. Verder is hij sinds 1994 actief betrokken bij de organisatie van de Grenzeloze tocht. En iedereen die tijdens de Nijmeegse Vierdaagse in de Ganzenheuvel is geweest, kent hem als aanspreekpunt en 'regelneef' voor de honderden gasten die hij daar onder zijn hoede heeft.

Tussendoor vond Hein jarenlang ook nog tijd om tochten tot 40 km te gaan wandelen met blinden en sprak hij voor hen cassettes in met berichten en verhalen uit het OLAT Nieuws. Tot vorig jaar was hij ook degene die het gestaag groeiende aantal jarigen een felicitatie stuurde. „Kortom, een gouden, allround vrijwilliger”, aldus Piet Knoester.

Sympathieke ambassadeur

Ons bestuurslid Ad Verbakel geldt al jarenlang als dé route-ontwerper van OLAT. Keer op keer zet hij de meest fantastische routes uit voor de Winterseries en de Kempische Wandeldagen. Daarnaast is hij routebouwer voor de Grenzeloze Tocht. Daarbij heeft hij het 'fenomenale vermogen' om op schijnbaar eenvoudige wijze van alles gedaan te krijgen bij particuliere bouseigenaren, kasteelheren – tot in België toe

– en de boswachters van Het Brabants Landschap en Staatsbosbeheer.

Door zijn sympathieke optreden is hij een geweldige ambassadeur voor OLAT. En door de fraaie routes eveneens.

Ad zet zich tevens in als coördinator en markeerder van lange-afstandspaden, zowel van OLAT zelf als voor het Wandelplatform. De laatste jaren geeft hij ook instructies aan de vele vrijwilligers die helpen met het onderhoud van deze paden, tijdens de Markeerdersdagen. Op die manier wordt iedereen weer bijgepraat over de (permanent veranderende) regels op dit gebied.

Duizendpoot

Ad van Asten heeft zich laten kennen als een duizendpoot die van onschatbare waarde is voor OLAT. In de tien jaar dat hij hoofdredacteur was van het OLAT Nieuws, krikte hij het ietwat verpieterde ledenblaadje op tot een volkomen bijde-tijds magazine.

Sinds hij het stokje enkele jaren geleden overdroeg, levert hij aan het clubblad nog altijd een structurele bijdrage met o.a. zijn enthousiaste wandelverslagen en de maandelijkse stand van het clubkampioenschap, vergezeld van agenda en puntentelling. Daarnaast onderhoudt hij het contact met de advertenteerders.

Als voorzitter van de Commissie PR heeft hij de verdere ontwikkeling van de OLAT-website op zich genomen en verzorgt hij ook al het PR-materiaal zoals jaarprogramma's, folders en persberichten. Zeker in het jubileumjaar 2008 heeft hij hiervoor heel veel werk verzet.

Ad is iemand op wie je altijd een beroep kunt doen. Zoals wanneer er markeerdersspasjes gemaakt moeten worden, of oorkonden en ander drukwerk.

Complot

De voordracht tot Erelid moet altijd bekrachtigd worden in de ledenvergadering. Omdat Ad Verbakel natuurlijk zelf achter de bestuurstafel zat, moest er een list bedacht worden om dit zo lang mogelijk voor hem geheim te houden. Daarom vroeg de voorzitter of hij zich even met Ad van Asten (op dat moment nog niet toegetreden) wilde afzonderen, zodat er over de laatste 'ongestoord geroddeld' kon worden met het aanwezige publiek. Pas na beider terugkeer in de zaal werd het complot duidelijk.

Ad van Asten, normaal niet om een woordje verlegen, was te overdonderd om een dankwoord uit te spreken. „Want ik vind het al zo geweldig om voor jullie te mogen werken!”, bracht hij er nog uit. Ad Verbakel zei dat hij eigenlijk niet graag in het zonnetje werd gezet. „Er staat een hele groep vrijwilligers achter ons, een grandioos team, en ik hoop daar nog lang mee samen te werken.”

Hein zei dat hij 'zowat van zijn stoel viel' van zijn hoge onderscheiding. Als lid moet je gewoon je steentje bijdragen en je talenten niet onbenut laten, vindt hij. „En ik ben van plan daar rustig mee door te gaan. Met dank aan iedereen die mogelijk maakte dat ik mijn werk heb kunnen doen.”

-MK-

VROLIJK PASEN

Na zo'n lange kouwe winter ben je extra blij met het voorjaarszonnetje. En dat was in klokken-gietersdorp Asten op vele gezichten af te lezen, niet in het minst op dat van onze voorzitter Joop.

De Paastocht verliep in een heerlijk ontspannen sfeer en op de rustposten was het goed toeven. Evenals na afloop op het terras van café Jan van Hoek, waar geen plekje meer vrij was.

Onvergetelijke dag, ondanks het missen van de eerste lus op de 60 km

Tocht in Sint Michielsgestel: schot in de roos

De weersvoorspellers hebben nog even geprobeerd om ook dit weekend af te raden, maar alle geluk voor de deelnemers aan onze tocht: het zou een fantastische dag worden.

Omdat er ook een 60 km afstand op het programma staat, is het al vanaf halfzeven behoorlijk druk op dat hoekje van de Sint Michielsstraat. Partycentrum Absoluut is er klaar voor. In een mooi aangeklede ambiance kunnen wij ons inschrijven voor deze tocht, inclusief het extra rondje van 20 km. Deze lus zal ons door een min of meer onbekend gebied gaan loodsen.

Voor het zover is, ervaren de meeste lange-afstandlopers dat bij wandelen ook nog even goed opletten hoort. Maar dat komt bij ons niet op; als een uitgerekt rijtje dauwtrappers gaan we achter elkaar aan langs de Dommel – de verkeerde kant op. Een sluizencomplex brengt ons in verwarring en al vlug blijkt dat we aan het begin iets anders hadden moeten doen dan de aanwezige pijlen ons deden vermoeden. Het zal wel bedoeld zijn om er in te komen.

Ingedijkt broekland

Bij elkaar zo'n 79 wandelaars trekken op deze vroege morgen door het ingedijkte landschap van het vroegere broekland, met voortdurend zicht op ons provinciehuis. Halder, de Haanwijk, kasteel Nieuw Herlaer. Een weiland met zompig gras en eenzame gehuchten die geen naam dragen. Opvallend zijn de vele diepe kuilen, gevuld met gitzwart water; het zijn overblijfselen van vroegere dijkdoorbraken. Bij de eerste wagenrust ligt de ontbijt koek klaar en de chocolademelk is lekker warm. Een prachtig laantje ingericht als fietspad laat ons bijna vergeten waaraan wij bezig zijn. Dan weer iets warm om te drinken. We gaan achter Den Dungen langs en alsof de wereld hier plotseling ophoudt, worden we dan ook nog het struikgewas ingestuurd. Op zich niet erg, maar er zitten prikkers aan de stugge takken. We gaan nog even kijken in Maaskantje en dan zit de lus er alweer bijna op.

Door dat verkeerd lopen aan het begin van de tocht, is het groepje vroege vogels aardig uitgedund. Een tiental wande-

laars heeft er de voorkeur aan gegeven om eerst de reguliere 40 km-tocht te voltooien en pas na terugkeer van die tocht aan het extra rondje te beginnen. Het gevolg hiervan is dat ze eigenlijk alleen bij de caférusten terecht kunnen voor verzorging en de lus zonder bepijling moeten wandelen.

Iets na elf uur beginnen wij aan onze 40 km-tocht. De belangstelling is vandaag zo overweldigend dat er geen routebeschrijvingen meer beschikbaar zijn. Geen probleem, want er zijn wandelaars genoeg op de been om achterna te lopen. Dat paadje langs de Dommel kenden we al, maar er ligt nog veel meer moois op ons te wachten.

Groene vlekken

Bijna in Gemonde moeten we een hele omweg maken om bij de verzorgingspost te komen. Soms is het net of die bouw-er het erom doet: eerst een mooi plekje zoeken voor de verzorging en dan uitzien naar het onopvallendste paadje. Vakkennis noemen ze dat. Na de rust komen we toch nog even in Gemonde. Heel lang kun je ook niet in dat dorp blijven, want het is maar klein. De straatnaam, genoemd naar de patroonheilige met de kerk erbij, beslaat zo ongeveer de totale breedte van het dorpje. Sjef heeft daar nog ergens een kennis wonen. Verder is er alleen harde weg die ons goed van pas komt.

Er liggen daar toch wat groene vlekken in het landschap, die bossen doen vermoeden. We gaan wel even kijken. Het is dan ook echt kijken, want bij onze tochten is het nooit rechtstreeks van A naar B; nee dat gaat altijd via omwegen, of liever gezegd van die laantjes vol met bladeren, overblijfsels van vorige zomers; die nieuwe staan nog een beetje weifelachtig in knop.

We gaan het park weer uit, maar niet voor lang. Nu is het een mooi stenenstraatje van Brabant Water. Anderhalve kilometer zonder te hoeven kijken waar je loopt....! Even later een voorproef van dat natuurgebied, waar ze in Rooi zo trots op zijn – en gelijk hebben ze. Café 't Groene Woud op een mooie zondagmiddag, je zou er elke weekend wel naartoe willen. Het oude spoorlijntje ligt er te wachten op vervlogen tijden. De tijd is hier blijven stilstaan, jammer genoeg geldt dat niet voor ons.

Cor, een van de pechhebbers van vanmorgen, maar die pas bij Gemonde besloot om toch maar even het lusje tussen-door te doen, haalt ons hier in. Knap werk, zo in je eentje.

In een ander wereld

Na de welkome rust gaan we echt de Geelders in, want zo heet dat stuk natuur in het echt. De paden zijn redelijk tot goed te begaan. Er is ook nog een omleiding doorgevoerd omdat de boswachter liever niet zo veel volk door zijn herenweitje zag komen. Wat we wel kregen, was waarschijnlijk even mooi. Eindeloze natuur, dan schampen we nog even de Dommel en het lijkt of de wereld ook hier bewoond is.

Er staat weer een verzorgingspost op ons te wachten. De pijlophalers maken hun plan voor de komende uren. Daarna komen we in een heel andere wereld. Het doet zelfs een beetje deftig aan daar in die boslaan bij Boxtel. Even verderop de grote waterplas, die je altijd zo mooi ziet liggen vanuit de trein als je 's morgens vroeg op weg bent naar de Vierdagen. Die gedachte komt natuurlijk op omdat ik me weer heb ingeschreven voor dat gebeuren rond Nijmegen. We naderen Esch, dat we helemaal mogen bezichtigen. Lies besluit om hier een punt te zetten achter dit eerste grote avontuur: haar ideaal is de 80 van de Langstraat tot een goed einde te brengen. Dat zit er, gezien de prestatie van vandaag, beslist in.

Bij het Pumpke vergis ik me in de deur: een herrie, ik heb maar niet gekeken waar die vandaan kwam. In de zaal achter is het stil. Wij zijn de laatsten voor vandaag denken wij. Een paar vriendelijke jongedames zijn bezig de zaak aan kant te werken. Ze bedienen ons graag. Een flesje donker!! Er liggen nog ongeveer 10 km tussen ons en de finish en de tijd tikt al naar half zes.

Bewondering

Weer een mooi stuk graspad langs de Essche stroom; dat pad heeft zich vandaag goed gehouden. Bij de brug verlaten we de stroom en pikken nog een stukje van het dorp mee en haasten ons dan over de spoorlijn. Deze laatste kilometers zijn een ware beleving: het ene landgoed verloopt in het andere. Prachtige namen die de omgeving enigszins trachten te benoemen.

Hier te wandelen doet alle vermoeidheid van de dag opgaan in een sfeer van bewondering. Wij zijn blij met onze parkoersbouwer die dit alles voor ons in beeld heeft gebracht.

We mogen nog even door 'de 'voortuin' van een landgoed en dan even verderop staat de bewoner van weer een ander prachtig landhuis aan de poort en vraagt belangstellend of er nog meer mensen komen. Nee, hij heeft beslist geen last gehad van zoveel wandelaars, hij vond het juist fijn. Dat is gastvrijheid. Op zijn huisje staat met grote letters: Eikenhorst. Nog even stoeien met een 'verkeersader' en we zijn weer terug in de bossen. Een mooi fietspad nodigt uit om vaart te maken.

Een viertal kilometers voor de finish staat Piet te wachten met de laatste soep van de dag. Omdat Sjef graag de spelregel 'tijd is tijd' in acht neemt, laat ik hem zijn laatste sprintje met de tijd aangaan. Er komen nog vier wandelaars na ons. We hebben ze vandaag nog niet gezien. Ze trainen voor de grote midzomer-uitdaging van 100 km op de Veluwe. Gelukkig heb ik dan iets anders omhanden.

Het was een fantastische wandeldag waarvan heel veel wandelaars hebben genoten. We mogen ook wel even trots zijn op deze club, zijn parkoersbouwer en alle medewerkers binnen en buiten, die hebben meegeholpen om 1445 wandelaars een onvergetelijke dag te bezorgen.

-Ad van Asten-

HALLO WANDELAARS!

De laatste winterserietochten bij OLAT en WS78

Vandaag, zondag 15 maart, is het alweer de laatste OLAT winter-serie van het seizoen. Corné, Kees en Inge hebben deze allemaal gelopen. Het waren mooie tochten.

St. Michielsgestel was ook weer een prachtige tocht. En ook het startlokaal was mooi. Maar de mensen die de 60 km liepen hadden na de start een pijl niet gezien en gingen massaal verkeerd. Die gingen gelijk op de 40 km. Dit was toch lachen. De twee enigen die – voor zover wij weten – wel eerst het rondje van 20 km liepen waren Frans Leijtens en Willy Timmermans. Die waren vroeg binnen, misschien al rond 15:30 uur.

Kees, Corné en ik gingen voor de 40 km. Dit was ook weer een mooie en OLAT-waardige tocht. Het weer was ook goed en mooi. Wij hebben dus echt wel genoten. Het laatste stuk van de tocht liep Mirjam Kies nog met ons naar de laatste soeppost. Toen door naar de finish, nog 4 kilometer.

Wij gingen rond 8:00 uur van start en waren 16:50 uur binnen.

Op zaterdag 21 maart hebben Kees, Corné, Inge en Rudolf 'het rendiertje' deelgenomen aan de Kastelentocht van WS78. Die tocht was de laatste in een reeks van tien. Die hebben we niet allemaal gelopen. Maar dus wel in Maarn, waar sinds jaar en dag de afsluiting was.

Deze tocht is uitgezet door Henri Floor. Die heeft heel goed zijn best hiervoor gedaan. Het was een mooie en afwisselende tocht, goed gepijld en ook 'OLAT-waardig'. De route was heel mooi, door bos en heide naar Wijk bij Duurstede, echt een mooi plaatsje. Ook al loop je 40 kilometer, je geniet er ook van. Het weer was ook heel mooi, echt lente.

Wij willen iedereen bij OLAT en WS78 bedanken voor de goede verzorging. Tot ziens, de Globetrotters,

-Kees en Inge Mol-van Egmond-